

PE CĂI CE SE TOPESC

Pe căi ce se topesc departe - n zări
Eu iar mă duc în lumea de păcat
Ca să nesterc iubirea ta cea mare
Și Golgota și sângele răstolat

Mă duc să bat la fereastra poartă
Și să nesterc pe dulcele Iisus
Plîngîndul să-i chionu din calca mea
Spre lumina cerului de nes

Să trec neamurcut prin mii de rat
Și lumea împrejuru-mi n-o adun
De D-l și de rugă-i luminat
Eu tutuhor cu lacrimi să le m

Cu ochii ridicați către multă
Cu glasul de profet înflăcărat
Veniți-i jertfa diafontei rubin
Și toate câte D-l a răsculat.

Hoi spune despre crucea-nîngerată
Cea dur-o fără nerrunat la Calvar
De ochii lui ca cerul fără pată
Scaldată în lacrimi pline de amar.

Și noi chema multimile la viață
Sub crucea cîntătorului Iisus
Să gurte-n fericita slăvire
Dulceata desfătării de nis

Șor stiu că lumea n-a răniat
Și iisus-a-ni na-nelide tot
Pe-acelea-ni căi pierdute - și
Cătră de-al păcatului t

Și eu voi plânge lacrimă de jale
Cu ochii răbidați, mereu în sus
Și voi păși stăpân pe-acești cale
Ca să măstere multă vreme pe sus.

= AMIN =

ATUNCI CÎND TE-AM CUNOSCUT.

Eu o zi de dalbă primăvară
Când poai-a plini de muguri doi
Ea o zi cînd pe cărări vișiere
Întale albe floare de circoi

Ea un cer senin albăstern
Și oțetea flori cîmpia păsăra
Și oțetea pe urzucuri înalte exinii
Și oțetea cel frumos de cotifea

Ea un urzucuri Refirul
Și oțetea pleoară a codului din deal
Și oțetea în iarbă iugina izvorul
Și oțetea un murmur lin un cîntec pe-al lui marelui

Ea pe iarbă de mătare-n luncă
Și oțetea-mi adunam în trat
Și oțetea și-n urzucuri la țure!
Și oțetea măstărit primirea-mi cu meroti

Și oțetea ca noroc din ceruri
Și oțetea albi albi ca un erim
Și oțetea tain erim fisor de noze
Și oțetea clipul atit de senin

Și oțetea și-n urzucuri la chior cerul

Și oțetea pînă ca a pălit

Și oțetea frumusețea

Și oțetea mereu și-n urzucuri-ți am prăvit.

Și oțetea-n par petale natura
Și oțetea plămînd primăvara
Și oțetea denin cîmpul înflorit
Ce-a fost pe urzucuri, nu-mi aduc aminte
Și oțetea stiu atit, doar să te-am jălit

Și oțetea stiu, atit că tu-mi esti totul
Că te-am jălit mereu, mereu de atunzi
Și oțetea pînă măstărit de lăcrămășare
Și oțetea tina cînd te-am jălit în luncă.

= AMIN =

ARĂSARIT UN SOARE

Și oțetea înțeles în tina răstăgiri
L-au pînă pe țure și apoi l-au legat
L-au judecat, l-au condărnacit la moarte
Și oțetea cruce dintr-un lemn și i-au cruce

Și oțetea a fost apoi să-ni ducă cruce
Și oțetea urca pe Golgota în sus,
Ce-i răi hotărîtoare pe-acela care
Ea chiar o-țetea merit de sus

Și oțetea mari l-au tîntit pe cruce
Și oțetea l-au ridicat în crucea sus
Și oțetea lui înălțarea pînă în tînt
Și oțetea care-a colerit, învinut de sus

Și oțetea pînă în tînt, pînă în tînt
Și oțetea și-ni ducă să dăi tu răstăgiri
Și oțetea celui care-a merit din cer la tînt
Ca să-ți aducă viață și iubire?

Și oțetea de parte și de alta-a crucea
Și oțetea erau răstăgiri și dăi tu răstăgiri
Și oțetea ce-nfăptușera doar foste răi
Și oțetea făcînd într-una dăi tu răstăgiri

Unul din ei a-uzurpat să vorbească
"De esti Tu D-zeu și esti Iisus
Te mîntuiește pe tine 'de pe cruce
să scapi și pe noi de-aici."

Sar călăbalt cu timpul s'fîrșiat de chin
Primesc meren spre crucea lui Iisus
Si-a zis opoi temerării care
Cuvînt de lajocură 'a spus:

De ce vorbești cu-ara nerosecitatei
"El m-a făcut nimic de condamnă
săi meritate pe drept acasă moarte
Păcatul, meri aicea m-a urcat."

Sar pentru ca păcatul-acenta mare
Să te pentru neei de neei iertat
Să-ai meri să-a urcat pe cruce
Căci de D-zeu nerosecitate

O Tu de D-zeu fără de mină
Nu-ți cer să mă colori de-aici
O Tu să poți să-mi ierți păcatul
Năst și cer cerească Iisus.

Eu am făcut păcate mari și multe
Sar plîng și cred aici pe 'cruce mer
"Impărăția" cînd îți vei pînă-o
Si m'era ta cerească să-i fîdus.

O Tu aduce aminte de Golgota
In dealul Căpătinii m-a lui cruce
Te rog atunci fierlîntă o Iisus
Căci de mine aminte să-ți aduci

O Tu pe noia din Nazarela
Si-ai dat iertare multora în dar
Poli vînt o Doamne și pe mine
Căci m'era ta cerească să-i fîdus?

În clipa cînd m-a roscosecitate mină
Cînd a vădit ce păcatos era
În clipa aceea a vădit cîntatul:
"Cu mine m'era chior ortăși tu meri sta!"

Eu meri-am stat nicozodată cîmpă time
"Lacrima mea picioru-ti m-a iudat
Și totuși meri în cer 'noi fi cu time
O, Doamne cît esti Tu de minime"

Eu m'era să mă colori pentru o clipă
Să mă prostern unil la cruce ta
Și să vădit al tău s'fîrșiat rîng
"Ce curge-meri și pentru mine m'era."

S-a contumecat atunci pînămintul
Lumina ore-ntregi nu s-a zărit
Sar pentru el acolo pe Golgota
Un noare luminos a răsarit

A răsarit un noare pe Golgota
Porajud plin fîrșia chinului amar
"A luminat și mină și gîndul
Și sufletul acela de tîlhar."

Ara a răsarit un noare
Pentru tîlharul ce s-a pînăit
Și-ara a răsarit ar lani noare
"Și pentru time cînd te-ai mîntuie"

Deci sufletu se-u ortăși lumie
Nu si gustat decit doar elipe amar
Să iei aminte că și pentru time
Un noare nemic poate să răsarit

Ara a răsarit și pentru mine
Și pentru toti cei care l-au pînăit
"Și-ara m-a răsarit pînă o
Impărăția celui prosternit."

URNA

Tu treci prin viață așa ușor
 Și năzi de zek sfinți
 Dar e un loc în care dor
 Mortei, ține minte!

De cruce la Golgota mui,
 El pentru tine moare,
 Și orice greșală pe Tuis
 'Te răgușă și-l doare.

Păcatul care-l faci mereu
 Ți-un cui care-l străpunge
 Și Tuis răsuță din greu
 'Te lacrimi și în sange

Când vei avea iertarea lui,
 Va fi iert din mină
 Și se va pierde acel cui....
 'Dar urme-o să rămână!

Și orice noșă rea ce-o spui
 Să pui din cușună
 Tu vei avea iertarea lui
 Dar urme-or să rămână.

Păcatul care l-ai făcut
 Ți-o milă se-l răsună
 El nu ierta al tău trecut
 Dar nu rănușca o arună!

Căci orice rău să fie opus
 Păcatul să se curățe
 Căci toate lavi în Tuis
 Păcătoși și curate urme

BETLEEM

Scaldat sub argintul noare
 Cu raze niii și nerecate,
 Trăgând o lixarda de lumină
 Prin colțurile - atunecate,

Și chiparoni nărat în zarc
 Pe culmi o floare de muschiu
 Simbol ce șterge lacrimii multe
 Și multe urme de suspini.

Și ferușcat de a lui raze
 Trăcii ce luminează strălumi
 Tu vinde urmeii Betleemul
 Trăia despuiat de nestel lumii

Și înălțat pînă la sfințire
 'Te opogoniri reculare,
 Trăia o clipă Betleemul
 Dînd lumii rîsul de-udurare

O Betleem, Betleem,
 Pămînt ce-ai încolțit grăunte
 Și -ai ros din piatră pînă la nisip,
 'Dar de pe stîncile din munte

Înoare tainici, nerecate,
 Se apa nisipii argintie
 Tu, pînă la nisip, Betleem
 Dar iertea Ta e apă vie.

De-opururi gîndurile noastre
 Curate ca și un glob de spumă,
 Se nor întoarcă să te ține
 Și să te urmeie din urme

1739
Tot către cei ce lăcrimară
În ardeptarea unui cânt
Pentru natura cea regină
Și pentru omul pe pământ

N-a fost fier de groasăie
Ci inimă măcat de lucruri
În care inima ceruse:
"O, Krist, te ardeptăm să vi!"

Tu ai colorat unil, Inese,
Și - a ierle locul și - ai găsit
În dărmul tău spre înșurică
Tu noi o clipă - ai poposit.

Și - a clipa cea mai de pe urmă
Măcat - ai răd pe pământ
Pentru ea miini să fie în ceruri
În locul cel mai ală și sfânt

O, de - am fi simțit noi pulbul,
Atunci a inimilor noastre
Nu fi pluit în strânsoră
Cum plutea artă și mii de artă.

Capul dinu, o clipă vrut - ai
Să - răspăntăști cu noi durerea
Pierirea tă, și - uca din ierle
Împărtășind atăpăutare.

Tot miina și - a - utinoleci adorea
Gore lolla cerului revină
În răsă de înecăciutate
Și - m glas porcă și - ai Amiu!

Căpă Tu în clipa - a care
N - a deschis luminător
Stră Bortimol înțelegimea

Și trăind triumfător
Când pământul și cuprins
Întreg timpul tău sfânt
Și cuprins cu el o dată
Libertatea. Derrolit.

De hidroasa - a țărărie
Și cerului păcat
Iuaca nouă - ti dintă proluu
Herunicii ti sa - nelinat
Și de - atunci rîntem cu Tare,
'Heruice Galilean:

= AMIN =

ANUL NOU

De ce te lucruri sare
De omul care vine?
În locul tău ar plinge
Cu grele, lungi, și - pîne

Căi omul care vine
E nou neapărat
Dar tu ești tot același
Tu nu te - ai noi schimbă!

Zadornii dar te lucruri
La uerle lucrăre
Cu flori și cu minăcăruri
Și mineri parfumate.

Când tu rămi același
Niclean, nerăturat
Și - a, haur la neplat
Și încapătuat

Am după ce trecuta
Tax nis, cerexul sată
A ardeptat să mada
Te vei ochinula necedată?

Ţi vei ochinula mutirea
Şi ininua din piept?
Vei opuca a nucege
Cădina pe dnumul drept?

Vei duse-o altă viaţă?
Şi vei venarte sare
Cerat nu este crinul
In noştile de mară?

Am tu esti tot acclari!
Amari păcătoari **NOA JUMA**
Şi după după clipă
Coloni mai jos, mai jos.

De ce te lucrui dară
De anul sare mine?
Mai bine plac-ai plînge
La geak, lungi respine.

Că anul ce trecut-a
Tu şi le-ai iroxit
Te viaţa de păcate
Şi lui nu i-ai dufit

Ami nino de-ti plînge păcatid
La crucea lui Iisus
Şi de iulirea-i coldă
Tu să te lasi condus.

O hotărîre,
Ca-n anul sare mine,
Tu să te utoci la domnul
Smerit st- acultător.

=AMIN=

URARE

103839

Doare ca piata ta santeaga
Să fie o lumii mărturie
Fii plin de-a spiritului mlađa
Nereu să fi pe-a n. necazic!

Şi-n anii privilegii stinte
De creatorul hărăziti
Eşti-nimplinesti a lui, cuninesti
Pildă fiind la ai tăi iuliti.

Cu ficcare şi se zboră
Lămintul să fi- l. iulicesti
Lara tot ce-i medii să mura
Vespucia s-o hărăziti

De sualţinii te ureau suti-una
Pirucinista sti urez
Tine nideşte să şti una!
Pe HRISTOS să îl uranesti

Vitorul pietii tale
Chiar de e necunoscut,
Tu a lumii mortii mole
Cel prea sualt iti este merit

Domnul fi pentru tine
Fericirea pe pînă
El e muscul tău mine
Şi aici st după necunoscut.

=AMIN=

Cămilele, prin câmp sărac,
Păreau spre Cămin proteca.
În giud cu flori de liliac,
Călătorea spre Isaac, Rebecca.

În preajma ei bătrânul rob
Drănea cu lacrimi cunună
Ștopi calzi pe fata lui de ciob
Păreau să stea, lob cu lob, "Orna"!

Apropiți cămila la
Șimii al binecuvântării
Un vechi întreg te-ai asculta!
Că mă-ai sprijin în piept o stea a sării."

Într-o noapte, sînt ca un roșu
Că-l văd nodul să-l înclinie.
Căci s-așeză lui Isaac
Își-a dus cămilele de la la tine!

Într-o noapte s-a dus dăruitul meu
"... Care-i căminul lui și coarta?
Cînd mi-ai dat din rîsul greu
Își-a spus de-a dreptul s-așeză coarta!"

Și dacă ureci, ori cum spui,
Și dacă nu mă-nțeacă plîsul
Eu despre Isaac știu
Și spune că alt veșnic nu-i ca dîrul.

Într-o noapte mîi mîri minime
L-a dăruit din cerul albastru.
Născut din hor și rugăcîni
"E fost adun, că din gemi un astu."

Ci Tatăl n-a aruncat în el
Căminul dragotei întregi
Și cînd mi-ai dat acest inel,
"Aș vrea să-i fi și tu la fel de dragi."

El are mîri de legăti
Purderii, stîmă țîgă stîmă,
Cu oi, porci și solii...
Și toate arceapă să le fi stăpîni

Tu tot înalt și mîriștos
Șprijin minime rîbi și roalie
Și-n chinote de vinolit
Stăpînul meu și-a pregătit podocali

Șar toate, toate năc pîli,
Văpoi de stelu și rîsine,
Cînd, el, iulit, n-a pîni
Că sacrele în zori de zi spre tine!"

Și kile lungi cu pîni grei,
Cămilele căteau proteca
Șar ca-nt-un țîm de porumbi
Călătorea spre d-l ei Rebecca...

- "Apropiți cămila iar,
Cîminul tău să-mi fi amuză!
Te-ai asculta cu-acelari hor,
Pe dîmuri fără de hotar, într-una."

- "Cu drag cu deșin de pe fîs
Oricine cu drag urea să mă asculte
Că Isaac alți kineri năc!
Că multe ar, urea de spus, se asculte."

Că miel de jertfă blînd și mîst,
L-a dus stăpînul pe Lucia
Și cînd pe laun l-a ardeat
De-un plîns curat s-a stîmă

Aşa i-a fost pe lumea dat
El, singurul, El, puiauitul,
Secioul drag şi ne-uitat,
Să madă timpă-i ridicat cultul!

Dar când al neduturii rost
Şi-a spus asupra lui reculit,
"I-a fost tot corul adăpost
Şi binecuvântat a fost pământul!"

Aşa vorbire răpătimă...
Şi-ntr-un amurg, zămbind, ea-i spuse:
"Et-mi-este de drag între lăptăni,
Mi-ai răpat în drum făturii năpuse!"

De-ai fi-n pustie să-mi fie scris
dată să-mi găvesc răsul,
Spic dragostea ce mi-ai dăruit
Tot mi-ai de părea un paradis pustiul!

Dar stai... Ce pînă... e-acolo-n drum...
Prinind pe gînduri arfinitul?
Nu-mi spune cîci micidocum,
Căci iuvius lui spune-acum: "E! Felicitul!"

Mai stai, lăptăne, dă-mi răgaz
cum să-mi pot? mai pînă Teama...
Să-i ead în halot pe grunaz?
S-au să-mi ridie poze dizar maranua!"

În frate drag, ce-odes eu greu
răbati că în Trus potoca,
bort şi tu eu s-reu
Cum dăpre Trase mereu Reboca!

De-ai pînă-n pustie un meş,
Blicca ta şi norocul,
Et-n piept ti re dăpre,

Tot crini şi flori de liliac
Căci reculped nostu Trase e s-e!

=AMIN=

FECIOARA

Aducînd pe umeri marul pînă
Colura fecioara pe cărare
Vîingia în treacăt flori de crin
Arzetta un murmur de izvoare.

Se uita cum zboară porumbelii
Cum se-aruncă-n stauă ciocîrlia
Şi năutca arzînd în pieptul ei
Dorul "înălţurii" cu Uroia.

O de-ai fi o noră sate cer,
O cărare pînă noi, departe...
S-or mi şi-or sta între-un mughet
Să pînăcîci cerul fără moarte.

S-or mi!... dar totuşi pe pînănt
Sînt atîtea rîni, sînt lăptăne
Sînt lăptăne, ei eu năutca felut
Sînt... doi ochi... ce-i stăruie pînă mînt.

Tonif!, Tonif!, Aşa de curcubau
Pepe cerul mirelor murat
Tonif!, Tonif!, îi noptea mereu
Crengile de vînturi legămate.

Şi fecioara colura înest
"Ton în uzi multe şfîncea linada,
Se rărea în nechiul Hăzret
O căreta alba ce răpăda.

Plîngi tuoric. Candelă s-a stins
Căd la pămîntul florii de primăvară
Slava te se dai din neapăsines
Ești-i lipsită - u lămur de soră.

Vești de-acum prin necruși te-or-huli,
Timpărită ca-u zilele lui abe;
De cînd alții, făr-a te iuli
Te vor face idol fără noi.

Jură cîinii alți ce i-ai iulit
Sîngarele jocuri de izvoare
Iubitu ce-i primesi în uorșant,
Pentru tînuuri de albatra uore.

Torii ca pîrtari la suferință
Stele în goana pe orlita,
Ingerii și cetole de știuți,
Toate-u neii și-or spune: „fericită!”

Fericită cei care-u lămur plîng
Si primere pentru Ius soră!
E stăruel fericită cîștig
Va ține eterna primăvară!

= AMIN =

EU ȘI TU

Eu-i singur Iuda născut
Că singur ce se dădu
Alți suarii preoti miei Pilat
Că lumca-ategă prin păcat
Și eu și tu!...

Eu stăruel greu spre Golgota
Că singur cînd Ius căsu
Că singur cînd Ius căsu
Că singur cînd Ius căsu
Că singur cînd Ius căsu

Și eu și tu!...

Eu pătu cur l-au stăpînuș
Cănd timpul siluic se zădăru
Că noi cu sufletul acemus
Cu miș de pătîni l-au pătînuș
Și eu și tu!...

Eu ferice și cărturari
Eu preoti de ferice, alți!
Și noi cu ris ce ris și oali murdări
Și noi cîntem cei doi tîlhari
Și eu și tu!...

Si ne ortanilor ni-a dat la noți
Cîntam albatra ni-o dădu
Că tîlhari! dar tu o pîrti?
Și fără ea totă cîntem uorș
Și eu și tu!...

Eu-u stăruel pîrtă lileci
Si ne xel lepede zăcu
L-am Eugropol ca pentru ueri
Săle pîrtă uorș fomer reei!
Și eu și tu!...

Si-acum Ius ad judecat
Ești el ne-aticaliș: da sau nu?
Ești tu sau nu ești micuș?
Că am spus da! ni-am pot ientat,
Dax tu, dax tu?

= AMIN =

ȘI CU CÎT PRÎVESC.

Si cu cîț primere în urmă
Pentru anii ce s-au dus
Tol uorș lîmpăda-ți uorș

Si iubirea Ta Ihes...

Tot mai stăluțit, mai dulce
Ca un soare, în răsari
Tot mai împede-mi păturile
Femeșatu-ți dulce grai,

Tot mai scumpă-ți năd primirea
O, Luceafăr minunat,
Abstrușud din lectu-mi suflet
Abstruș greș și-ntreținat

... Cind eram furat de grijeri
Și-ncetam să lupt cu zel,
De mă pedepsea-i Ihes,
Urmasoa-i de-atunci un zel.

Cind din patina deșartă
Și-om cerut să-mi dai un pic
De mi-ai dat, mi-ai dat Ihes,
Ca să năd să e nimic.

Cind am stat să-mi scut pricte
Pătări cit am cuitat
Și lăsat să le-afle scunne
Să năd cit se-am dvelat

dar aki năd să logotia
Luceafăr de mi-o dădea
Tericirca abstrușat
Și-or fi aflat săi tu lipsea

dar cind te-om aflat pe tine
Cand năd și-ntreținat
Și, deși răcor Ihes
Cand mă simt deplin...

RMIN =

POPORUL MEU

Cite-om făcut eu tic, poporul stăinu!
Tu ceruri de la Tatăl am coborât la tine
Poporul meu.
Tu-om făcut la cei fără vedere
Tocag de sprijin celor ce-au fost fără putere
Și nădărire celor în chinuri și durere,
Poporul meu.

Am dăruit viață la cei morți în păcate,
La cei lăsați de moarte am împăcăt dreptate
Cind seferam din greș.
Am potolit durerea în inima stăinui
Am alinat suferința la cel care suferința
La morți am dat viață, la cei am dat lumina
Poporul meu.

Cu se-mi plătești în Ihes, cite-om făcut
Popor aprins de patina, de ură și lăce
Și fără Dumnezeu?
'Nuă nădăgheș pe sece și nădăgheș de năd
Tuși împăcăt pe sece și nădăgheș de nădăgheș
Venim înși dăți cind nădăgheș să-mi nădăgheș
Poporul meu.

De douăzeci de neacuri, la Golgota, pe sece
Eu singur și acunna, am nădăgheș acunna
Și singur pling acunna.
O, cum se plingde Ihes, acunna pentru sece
Am nădăgheș pe sece durere și durere
Și pling cind năd să antări satura
Poporul meu.

Poporul-ndădăgheș, poporul stăinu
Stăinu de jufă sece, Ihes
De sece celui rău,
De sece și-ntreținat și nădăgheș
De sece și-ntreținat și nădăgheș, pe sece

Cu iubita în coartă, cu mâinile fier
Poporul meu!

De ce-mei dăști noi nu eș nînt în cer, cînd ni-ai
Din spîrii tui surge-nîntura cold rîngă pe dîră
O, nu e drept! căci tui
Sînt nărtînit pe cruce și ai ca allădată
Cu mâinile în cruce, cu coarta-nîngerată
Sunt de-acei pe care i-ai nîngîiat odată,
Poporul meu...

La mîncă pe Golgota, ai nîmucea nu nîncă
Cu rîngur stau și artăci și rîngur plîng în cruce
De nîncă de ai, nîmuce
Căci tu zadar, pe cruce, mîi klat în chinuri grele,
Zadarnîncă nînt artăci dîrerile acele
Și rîngule și cruce și chinurile grele,
Poporul meu...

De ce nu ai la mîncă, poporule rîmuce,
Cu-a tale multe chinuri, cu-atole multe rînce
Ce rîngera din greu!
De dîmăteci de nîmuce, te dîmăcă popor stîcîm
Tu plîngi în dînturîm și pierti în nîmuce hînce...
Nu ai nîncă nînt mult pe cruce nî rîngur pînturîm?
Poporul meu!...

=AMIN =

DATI-LE VOI

O, nîncă popi ai d-lui
Dîncă, dîncă pe lîncă e dîncă
Căci pîncă și cu apă lîncă
Nu dîncă pîncă.

Și nîncă nîncă,
cu apă

Al nîntu nînt
Nîmucea și d-olăpă

Dar nu nîntăci pîncă nîncă
Și nîncă nîntă, nîntă
'Ce n-ai pîntă în nîntă lor
De d-l nîncă axaltă.

Alăncă nîntă dîncă
Că lîmuce e pîntă,
Alăncă nîntă dîncă
Un nîntă din apă nîncă...

Dati apă celor dîntăci
La cei flîmîntăci nîmuce
Sunt multe dîncă nîmuce,
Căci lîmuce este nîmuce

... Copii ai d-lui dîmăci
Dîncă lîmuce cea pîntă!
Dîncă dîncă oîncă, în dîncă nîncă dîncă
Și pîncă și apă nîncă...

=AMIN =

DE VREI...

De nîncă pe d-l nîncă dîncă
Și pîncă lîncă cea nîntă
'Și nîmuce dîncă dîncă
- 'Iubîntul meu axaltă:

Tu în tîncă tu zadar
Tu nîncă pîncă dîncă
Și s-ai nîmuce dîncă-un dîncă
Tu pîncă dîncă nîncă.

Mici în petreceri nu-l cânta
Mici în orginul sau cur
În umilită-^{le} lui afla
- El s-a născut în stărd.

O, tu pe d-l nu-l cânta
Să-l mexi pe miei o trespă
El este aici, în una ta
Surpina și aștepta

Derchido-^{ti} una țarg și și:
Ture dulce, "mimă!"
- Și miata ta pe miei nu și
'de s'fanta-i' p'are plina...
= AMIN =

CÂND TE-AM COBORÎ

Când te-ai coborât în lume
Teu-ol lui d-zeu
Între cei ce te urmări
Alu Ture! n-au fost eu.

Tuși cel ce-u năra cinci
de arginti să faci rost!
Te-a rădădit, mîșel în noapte
ca Ture! - eu am fost.

Col ce-a dus pe umăr omu
Cînd-te-era ora de grea
Sus pe dealul Căpățeni
Alu Ture, n-au fost eu.

dar aced ce-a dat pe cui
lătură de geu țaroz
Cînd te-afurera pe cruce
eu am fost.

Eu am fost... n-au nîș Ture,
Mici d'utegi, d' d-zeu.
... Tax aced ce plînge artăxi
Alu Ture, nîș tot eu.

= AMIN =

TU OMULE

Tu omule ce-ți faci palate stîngind covori de-argint și
Bîta pururi unu-a-u lînce și unu-a-u crucea și
Oadați artăxi tu auvinte că-u iclea mica d'în
Stăpînul Blănilor Eterne născutu-s-a pe pîis xei.

Tu omule ce-aduni în lume covori de leu și leu
Ca zilele să-ți fîc lume și ouii pururoa "nemîș"
Gîndu-te-ai la Stăpînul nielii ce s-a născut în
Și palid lui a fost o cruce, pe ea l-a tîntuit în

Tu omule ce casti d'ut-una cu ochii plini de para
Să d'utegi piei oueri ca nișur tu stă să l-o-ai l'ora

Aduna-ți tu covori în ceruri
De unule ou le ropă furii
Și loagă țile vrodinței ce n-au să pîră micădăti.

= AMIN =

LATOȚI NI-AM SPUS

La toți ni-am spus d'urerea Doamne
Și le-am cerut, plîngînd, un spt
Lădaruic, toți au nîș Ture
Tu, nișur, tu n-au arătat.

Et cum dicit nō-i fu nō uada
Ce reuip e barul tōu n-ales
Zadarnic, tōi au nō Truse
Tu, singur Tu m-ai iutolē

Au fost răzūt, s'fepit de chinuri
Si nō-mi ajute i-om rugat
Zadarnic, u-a reuip nō-mi
Tu, singur Tu m-ai ajutat

La căpătîul jaloi mele,
Cui pei pe sere i-om iulit
Tu singur ai rămas Truse!
Tu singur m-ai rămas părăsit

Et cum dicit o mîngîiere
Si-u pot plîngînd ou apletat
Zadarnic, m-ai reuip nō-mi
Tu, singur Tu m-ai rămas părăsit

Atunci sînd deus de mîferință
La si în poartă au hătut
Alții mui m-ai rămas rămas
Tu, [singur] m-ai rămas rămas

dar sînd te-om tot rugat Truse
Tu pacea scaptila tōu
Si ete om plîns ou poutas dîm
Tu, singur Tu m-ai stii!

= AMIN =

VENI LA MINE

infernul sărilor nouine
unde Uielul nō pe trou,
Maua lui dîne
ficearui ou.

Si gloriul lui diuor si blînd de totă
Ce-a rămasat mîstus pe caluar
Se-achaptă axi nre auenirea totoi
Succed cu el al mîstusă dor.

Veniti la Truse, zice domnu-ntuna
Veniti noi cei tundi si-u parădit
Odihuă bu nō dau pe tolocauă
Si paze s'fîntă-u Truse-o nō aflat!

Veniti la Truse cei de sub pîndă
Cui mîstusă au partat-o cu
Prin mîstusă nre u-om dăruit ielluclă
Si luxușă axpra calui rāu.

Veniti noi păcătōi din lumu-ntocgă
La cel ce nō iulicte mult nepes
S'fîntuți cătupele rōlei nō nō tōgă
Si mîdicătușă pîmîrile în nre.

Apropriati-nă de Truse fācă teamă
In mîngole nre s'fînt nō curătușă
Dîmuli cunîntul nre sere nō dîmă
Crede-ți în Truse si nō păcătōi!

Saluclat răruă si nō uoapte
Pe-ntreg pîmîntul in pîclung ceou,
Tar calul s'fînt prin mui si mui de noapte
Hoberte legămîntul lui cel nou.

Vedeti ce dragoste mîscătușă si nōblină
Et-a axătat-o Et, s-l ierului
Et-a dat prin box, iertarea lui dîm
Si dîpșul de a fi capî ai lui

O, mîstusă axuclă-i axi dîm
Si nre respîngă mîmîntul bo
Căi s-l si-a pîclit rāu
Zolind pîclurul chinului

Amuță-l pe acul so-n plus si-nlocuiri
Se-afita timp arteapta ca să nu
El nu pe cruce mistuit de patinui
Și-a pregătit eterne lumuri!

Ahi ura îndurării e dorcină
Dar se nă duchiote nepută îndurând
Și neputând chemarea lui neputând
Te vei topi în dinure neputând!

Alteora ai la El să-ți dea viață
Să-ți dea lechugul pilașor țării
Ca-nzina surutii, în marea dinușcă
Să te-nțilugă cu El în neputând!

= AMIN =

BARABA

Luca 23: 28-29

A avut neodată prietene de mine
De când în largul lumii cutierai nemet
De când cu țării și neputeri chortole stăine
Te năntau să-ți cărați al năntii tale pret

A avut neodată prietene de mine
Când floarea năntii tale în neputeri podolua
Ca să te rap de țării de marte și nemet
Te au nemet pe cruce, în locul tău, Baraba

Eu năntolireu pacea, tu nemănuși furtuna
Și pe-amindoi multimea ne-a pas pe un dănt
Năntolireu cea din urăși dăntolireu nemet
Năntolireu cei cu nănti dănt pe țării

Eu năntolireu pacea, tu nemănuși furtuna
Și pe-amindoi multimea ne-a pas pe un dănt
Năntolireu cea din urăși dăntolireu nemet
Năntolireu cei cu nănti dănt pe țării

Se chom și artăzi, nănt și năntolireu nemet
Te-au căntat în lacrimi prin spini și bolănuși
Căzi năntolireu e țării, mijer pe dăntolireu nemet
Și ceru-știeg te-afitepta de 2000 de ani

Se-afite te neogă-i neoptea și ce adănt furtuna
Vă și cind năntolireu năntolireu nemet
Vei plănge - năntolireu și-ți năntolireu nemet
Că au nemet pe cruce în locul tău Baraba

= AMIN =

CREDINȚOȘIE

Prinți marea multime de pilașor ce nu piet
Căre-ai năntolireu prin neputeri ce neoptea pe ne
Nu năntolireu de marte și cind și năntolireu nemet
Să nu te dăntolireu în țării, o, năntolireu nemet

Al năntolireu glăș te năntolireu năntolireu nemet
Năntolireu năntolireu, prințolireu la țării
Năntolireu-te și cind, și-ai năntolireu nemet
Și nu năntolireu - ce țării credințolireu ce o ai

Pietolireu-ți nu pietolireu, și ce, și ce
Apoi te rog prințolireu nemet în țării
Și năntolireu năntolireu năntolireu nemet
Și dăntolireu de spiritolireu nemet al lui Ișus Hristolireu

Credințolireu pe ce năntolireu țării ce o ai
Să nu o lăși năntolireu, năntolireu nemet
Că-n locul tău de năntolireu, năntolireu nemet
Și năntolireu credințolireu prin țării

Să o țării în năntolireu și năntolireu nemet
Că-n năntolireu năntolireu țării năntolireu nemet
Cind năntolireu năntolireu în țării
Năntolireu ce credințolireu năntolireu nemet

Atu te opri o clipă, nu renunța la rutină
Să fii mereu în formă, să fii chiar cel din urmă
Și începând, și învingând, să fii devotat
Fii cast, fidel și volubil, fii pildă de urmas

Când nu te vede nimeni, fii sincer
Lucrul tău să-l faci întotdeauna cu pentru Dumnezeu
Chiar de e mic în sine sau frate necunoscut
Să-ți prăsti credința, fii sincer, devotat
Prindește spre acela care te-a chemat la El
Și mergi pe-a Sale urme și fii și Tu ca El.

= AMIN = 21201W1439D

ȚI MULTUMESC

De tine viața mea e plină
Cu tot ce am te prostănesc
Și lângă crucea ta divină
Îngăduiește și-ți mulțumesc.

Când născut eram prin lume
Și rătăc la o căutară
Te mai chemat dintr-un peșteră
Și loc în cer mi-ai spus că am

Mi-ai spus că vei să fii cu tine
În locul ce l-ai pregătit
Și mi-ai mai spus să încep
De tine poate fii primit

Măi am ti-am căzut-nainte
Te-am rugat să mă primești
- melisa slăviri și sfinte
- înțeleasă să mă înbosti

1 plus de fericire
nu se ne-ocrot
luna Te iubire

În care m-ai răscumărat.

Unu plus de noioză gland
Te presunător necostumit
Și nău cu sine în tot secul
Tău, Dumnezeu cuu iubit.

În care esti lumină sfântă
Și dragostea din neștință
Ati răfletu-mi saluat te cîntă
Și te acceptă ca să mă.

De tine viața mea e plină
Cu tot ce am te prostănesc
Și lângă crucea ta, Tău
Îngăduiește și-ți mulțumesc.

= AMIN =

CUTINE ! END 1A-3T

Cu sine ureau Tău să merg pe-a viața iole
Să ure din mîndrul rece spre cului cu hore plin
Nuă simt stăru și singur, dar decepta mi-ai tot
Tău dă mereu putere să ure spre-al tău să mă

Cu sine ureau Tău să fii în noaptea nec
Chiar dacă născut serii u-a fi exercind meron
Sole născut tău puterău, simt sigur să mă tău
Cu sine încearcăa momentului proa greu.

Cu sine ureau Tău să ure durul simt
Și să soloz în noaptea la cei fără-ajutor...
Să te opri în răflet născutăa născut
Și să mă fentesc puterea spre născut

Cu sine ureau Tău să merg
Chiar dacă e furcă, sau cînd
Și născut și născut născut tău

Când stii că ești cu adevărat iubit

Cu ține ureau Inere să merg tot încoace
Șpe Pătră cercară, șpe-doul cârmii dărit
Liput de-ai fi în viața de băine și nemurite
Și chiar când lumea-ntr-o dată mi-ar zice răstăit

Cu ține ureau Stăpîne să-mi fi mustrarea
Șar tu să-mi fi conștientă aici și-n cerșugii
În schimb, te rog pînă să-mi te dăruiești iubirea
Șpe năsea jertfei tale de lumea celor noi.

Cu ține ureau Inere să fiu în nemurire
Să te privesc în față și să văd în ochii tăi
Să-ți dăruiesc iubirea, să sînt de lumeie
Și pentru răscăitare în sine să mă sînt.

=AMIN=

TE-AI DUS?

Te-ai dus să cauți pe cei ce plîng în noapte
Pe cei sărăcuți de mineri mîcșigîși
Cu din iubire să le spui în noapte
Tot pînă dragostei de frate?

Te-ai dus să urci pe munți și stînci
Și să celorlalte părți în urmări
În căutarea - celuia ce n-a lăptă
Și pe schelă și șpe succă-șpîrit

Te-ai dus la cei ce n-au nici casă, nici mîiere
Și să-i flămîndați, lipșiți de ajutor
Și să-i susținuți cu ei un mîier de pînă
Și să-i jertfiți șpe fericea lor!

și tu în taină grație
Hăit cum lăptă-n locul tău
Șe roagă și respice

Te-ai dus în seara cel mîier greu

Te-ai dus să urci în mîierie
Șe dăruiești șpe, cu ș-l șpe Coluar
Stălit, alia în pînă a lui fînă
Și pentru noi, Șe mîiere-n chin amar.

Te-ai dus să spui la toți mîiere-i iubire
Pînă care astăzi noi ne mîierim
Căruind, căruind, Șe mîiere în mîiere
Și este mîiere să ne pregătim.

Te-ai dus? Răspunde dacă ai murit
Și te ai dus! Atunci răplata te n-ai
de mîiere? Atunci fapte ține murit
Tu ești pînă și pentru mîiere de mîiere te-ai dus.

=AMIN=

O NOAPTE DE RĂPİRE

Un cer roșu, o linie solomă
Pește pînărit dăruie-nă înopțat
Și un cer de mîiere n-a răpîrea alarmă
Va fi o noapte de necăptat

Când gland țatărului din cer
Șteigaua țare n-a șpîrit
Să mîiere toți cei din lume
Cari pînă credință mi-au dăruie

S-a răplinit oca mîiere
Cari pînă dăruie cel dăruie
Șteigaua plîngînd: "o mîiere dăruie"
Să le răpînd acumă ureau

Veniti noi cei sărăcuți din lume
Cari pînă credință atî lărat
Veniti ca să mîiere dăruie răplăta

Intinzi în locul nimeni

Se nu denhide atunci numinate
Cădăre ce săceau sub glie
Se nor nuda și rătă-o slipă
Și- un corp ceror tot o să fie

Atunci nu fi o transformare
Cuni nec n-a pomenit micinud
Ancei ce dăru azi în țărână
Vor fi înmăști de dehuil sferit

Tu nor lua cu totii zborul
Tu cete nor zbură' cînăud
Tăc stincole de selă țărâuri
Vor fi pînăți de rînicul blăud

Atunci nu fi o nimenic mare
Cu totii accia ce nor fi
Cere- au leptat pentru cordință
Vor fi o sulușii copii

Vor părăsi și ei pînățutul
În amua celor ce-au plecat
Zburînd spre cer ca pomenșorii
Vor fi cu țărâ năcțetot

O cîte mame nor rînicide
Plîngînd, locinud năcțetot
Vădînd copii lor unu pleacă
De rînicide pe neci în iad.

Etiga- nor de de dăruce
Mădud cî d-l a-nplinit
Cîntînd ce unu au putut crede
Cînd ce năcțea deșpe năpîri

ei fierți năcț
ite, în nita

O, cîte nopți eu pentru tine
Am năcțit, eu mame ta.

Am te duci și ne lasi năcțuri
Ah! cî de grea e deșpărtirea
O ia- ne și pe noi cu tine
Copilul mamei, nec nita.

Și multii copii rînicide
De mame și de Tată
Căci au călcat țărâ sferă
Pomua ce le-a fost dată

Am rînicas cu ochii- năcțurii
Inșurșiti și plini de năcțurii
Părușii năcțuri pe neci
Și orșani fierți de mame

Unușii dăgă fierți năcțurii
Vădînd ta noi odată
Tu te duci și ne lasi năcțuri
Ta pedăpă și năcțurii

Tură mame care- otitea
Șfaturi le dădu o dată
Și țărâ, lăcșurii și zborul
Spre țara năcțurii.

O multime fierți mame
Vor fi adunati acolo
Inșurșurii în țărâ alle
Vor fi pămurea cu d-e

Am năcțurii mame năcțurii
Eli nor năcțurii dăruce
Căci pînă fierți de pe neci
A adus dăru năcțurii

Căci sulușul de lăcșurii

Se vede de pe fata lor
Căci în lupta cu păcatul
Au scut liniștitor.

Astăzi comunitățile noastre
Prinse-ți au venit popor iubit
Istoria că pentru noi suntem
Și locul gata pregătit

Se va săi întreg pășunat
Cu toți cei ce locuiesc
Căci au mormântul uminit
Părintelui ceresc

Părintule, tu care astăzi
Și exultă acest comunități
Tu iubești D-zeu și oamenii
Vei fi mentor înviat

Părintule exultă nește
Prinse-ți darul cel ceresc
Salvarea și sufletul care
Din tine astăzi se hrănesc

Prinse-ți nește așezării
Juparte tu la cei răscălați
La cei încântați de fete
Și de poftă năut legați

Sufletele care astăzi
Ș-a-udepartat de D-zeu
Prinse-ți sena și așteptă
Tot păcătând învece

Azi spune popoului învece
Și te lăstăruie
Și te lăstăruie
Și te lăstăruie

O tu popule exultă
Un comunități de exultare
Căci în D-zeu
Și te lăstăruie

Astăzi esti chemat prin mila
Și te-aiorci din durerea
La Dumnezeu care pe cruce
Și murit în locul tău

Astăzi să iubești pe D-zeu
Și te lăstăruie
Și te lăstăruie
Și te lăstăruie

= AMIN =

SALVAT PRIMIZITIA

Un din locușii și chinuit
Indurând a povărit
Căci un prieten se-l ouca
Ce s-a-uitat în mișca sa

Crăciun și dăruie puterilor, mândru
Tu lucrul cel mai greu lucrăm
La moarte și un-ni zbură fridul
Căci în putere și învece

Crăciun și dăruie din cale-afară
Și te lăstăruie
Și te lăstăruie
Și te lăstăruie

Și te lăstăruie cu mare și
Și te lăstăruie și un-ni zbură
Și te lăstăruie și un-ni zbură
Și te lăstăruie și un-ni zbură

În eu la C.F.R. nouă venisul
În a mea viață îl făceau
Și atunci mi s'apela în plăci
Căci hrana zilnic mi-mi dădeam.

Ci pretinde-am de la fetiță
Să-mi vină zilnic pe la mine
Ca să-mi aducă hrana caldă
Și ea mergea cu leuceria,

De gex pe ploaie sau pe cânt
Fetița hrana-mi aducea
Cu leuceria rășină
Învinca ei o tînărie,

Parcă o mîid ce pîcîlă
Cu lacrimi amă
Să-mi spun-o pîcîlă mică
Pe care-o învîrta ea.

dar eu i-am întors odată
Și plîng răstîrîndu-mi la ea.
U-am și tînit o lăcîră
Cu firea mea venoasă roșă

În altă dată-mi amintex
Cum mergea la o rălătoare
Am stat mergea să pleziex
Pînă în seră de ziua mare.

În ziua - ceia ierăni am plecat
dar și atunci a venit
Fetița și mi-a dăruit
Tăticule muci ai de lucru?

hrana ierăni și-au adus
tăticule mergea să veni
caldă mi i-am zis
ta eu ierăni

Plîngînd eu plînd ei din
S-a pînat jos lîngă mine
Și mi-a rîdit așa frumoș
Tăticule de ce ești rău

Că D-xeu a făcut omul
Cînat chiar după chipul său
Pe oameni îi înleste D-l
Pe Adam și pe Eva din ierăni

Îa pus să stea chiar în Eden
ca să-l mențînă în ierăni
cu rugeri în mod solemn.
Eu știu că dăbul ierăni

Îa înlelat pe omul
Și în gîndina fîcîră
Îa năd rînoi, plîmbuți și goi
da D-xeu le-a spus o tînărie

Căci pînă-o jertfă-i ea rău
În jertfă e Ius ierăni
Ce nă-o salvat prin moartea sa.
Tăticule uleat ce spune

De ce mi-l pînvesti pe Ius
Pe cel ce pîneta bușniex
El jertfă spîlă și-a adus
Pînveste ai o mîncă totă

Căci și Ius te nă pînui
El mi ierăni te pîncepti
Ca din păcat tei el și mi
dar eu ierăniat atunci

Pe Ius eu ier l-am ierănat
Plîngînd fetița [rîșină] pînă
În ierăni toate și-a plecat
Și ierăni căi ce plecare

Plângând că ea pe totdeauna
chiar a putut să-l războie
din prapăria păcatului său
Șar nu-mi am rădăcăt îndată

Și poate nua am trecut
Juste împiedecat de-o piatră
Chiar iatăc nua am căzut
Felita a pînuit la mine

Și a năzuit să se-ntărlot
Secolată a început să stîngă
Ah! totă nua tînu-ndot
Șar în monumentul pînă de spănuia

Pierdut-am orice curiozitate
Cănd spănuia nua n-a cuprins
Alina iatăc-am tînu-ndot
Șar nu-mi am tînu-ndot și am aflat

Că tînu-ndot a tînu-ndot felita
Șar ea pe mine nu-a războie
Șe un țiar și reușește
Și nua gîndea la jîndecate

Fînd cuprins de-o pînă mare
Sotia plîngea cu nua
Pînuit la tot se h-a-ntărlot
Șa am stia decit să plîngă

Și în urină o lăbă nua a dat
Cănd am derolîn-o eu plîngînd
Un lăbă din ea a căzut
L-ou rădăcăt și l-ou citit

Șe-ou rugăcăt chiar și nua mult
Cănd felitei nua
Lăcăt l-ou citit
daru și o floare

Șe-o rugăcăt am gîndit :
"O, dădăcăt reușește
Aculțătă din cerul aflat
Căci eu te rog cu dor nua

Că pe tînu-ndot pe pînuit
Șu nua mi-l dai, eu am un dor
Și nua-l tînu-ndot la tînu-ndot
Șe fexicită ca să fî

Cu totă, nua nua nua pînă
Și chiar de nua iatăc-am nua
Că se nua pînuită în cerul aflat
Șu nua la dăcătă, ta dorot

Toti tîni în nua nua nua nua!"
Șar după ce-ou citit plîngînd
A felitei nua rugăcăt pînuită
"Eu nua pînuită lăcătă lăcătă"

Șe nua pe nua nua lăcătă
Șe am dăcătă deplina
Căci pînă tînu-ndot și jîndecate
Căci nua gînd în cer dăcătă
Șe nua tînu-ndot nua nua.

= AMIN =

NU-L RESPINGE

Șe apropie, Șe-ou lăcătă
Că dîni nua nua nua
Șe un tînu-ndot, pînă de-un tînu-ndot
Șar ce nua, e tot nua

Alunoi pot să-l secolot
Șe-ou apropie de mine
Șe nua nua nua
Căcătă eu nua nua

dar azi nu ureau să-l mai ascult
Nu-oi săturoat de toate
L-au raportat și-ara prea mult
Trei spume și de moarte?

Locă se vede-uhătrănit
Căndearăi - se la moarte
dar eu sunt trădător fericit
Viata - mi da de toate

Y. Copile drag ior te-uituere
Ascultă-mă gândere la tine
Și ureau ca ior să-ti amintere
Că a D-lui și nimic.

Țor la murea judecată
D-l în discepta sa
Ficcanăci după faptă
Și răplătă o ma da.

Comu când lumea lui dăuhoare
Și măi-uhio să trăiere
Când nimic nu îmi lipseste
Nu-mi spui să mă pociere?

Ah, ce splendidă e seara
Petrecută la un hol
Când voci tremurând cântare
Sarcă ești purtat de val.

Comu nu e purtată lărea
Chiar când lui peste măsură
Sau nu e mai dulce decât miera
Dacă spui o răzvrătire?

Și ai crede că de-azi-nainte
Nu-oi mai merge să la murea
Căndă-mă că u-oi viute
Dar ca cei mulți?

Sau de lucruri au parte
Când pot să mă-muralesc
Nu-mi tot citeli din parte
Și-mi spui să mă pociere?

"Viata, viata te însolă
Și 'copil răzvrătit
Nu amori ești e de falsă
Viata 'muri muritor?"

Și când viata te se stinge
Când ești doar un trecător
Nu ascultă-l nu-l respinge
Pe al tău învâtor.

În zadar el nu a ascultat
În zadar ea spus lăstăniul
A plecat... dăi lăstăniul
A elena ne-înecat

S-a dus, s-a dus ca un păgân
A uruarea, pironarea
Și-mintea lui pe-acei lăstăni
L-arepera uitarea...

Dar într-o zi, retras în pat
Nu tîrîr stă și plinge
Viata i se a-uituere
Lumina-u el se stinge.

La căpătîiul lui s-au stăru
Pictorii și ruda
Dar printre holote și plus
Un geamăt se ascule.

Col plecuia cema ne-utolea
Și totuși e un murice
Multă năst coruini ca u-c
Ce răuăru se spume

dar glori - pe la rugător
Întâmpiat te spun
Că el nu spune - utimplător
Într-un aceluși nimeni

"Prătimă mi te-om ascultat
Dar nimeni tu scumă
De ce atunci te-om plungat ?
Hai, nimeni, nimeni scumă

Din partea ta care-o încheși
Citește-mi doar o frază
Căci' tii, atrucea cînd noiști
Și înimă -ți năvălești

Într-un spune - mi un semnat măcar
Nuși cheamă-mă o dată
Dexis - mi pl credinței far
Cum să - l apînd - mi - axatã."

opi omintirilor lui fir
Îl deapănă - u cîmînt
Și totî credeau că-i un delir
Cînd el chema fierlînt

De-acel hătîm, ce i-a urlit
De apă judicatã
Cum poate fi el urînt
Și viața lui salvatã

Din noul auzii călător
Încet colozorã ceata
Cuprîs alia de un fior
Ș-a stîm în el viața...

Prătimă viața ta
Într-un re 'na stînge
Într-un re 'na stînge
Într-un re 'na stînge
Într-un re 'na stînge

Că n-oi putea ca prea tîrziu
Într-un stînge ca pleacă
Viața-i apă
Ce-u plină mară, reșcă

elî căuta tu să-l plîngi
Pe cel ce eți năca liue
Că n-oi putea și tu n-ajungi
Să-l chemi cînd un năci nime.

atunci nu spune ca să pleci
Să pleci tu înmă moarte
Că dă și-a fost ca să -ți alegi
A năci năci năci

Glăduțe-te aci pînd a ta
Viața nu se stînge
Într-un te poate doar năca
Într-un te - l. elî - l reștinge.

=AHIN=

STRĂINUL

Într-un reș, nîntul hăte
Cu reșatîl lui pîlung
Și din reșuri depărtate
Într-un gînduri mă ajung.

Că liue e să fi pără
Să stîm cō om dătel stîng
Să năc mă stîm năci pîncea
Și năc năc rold pe dîm năc fîng

Că liue e fost un nînt B-L
Că năc stîm cum năc-i năc
Cum l-ai pîm năc stîm cō năc
Să - mi fi reșatîl reș

Si-u jocul stăruie de lumină
'Al flăcărilor din cuptor
Pe gene cade teoșeala
Ca zvonul unui nouu vor.

Scodorta o lătar-u poarta
Trecar, e cineva pe drum?
Nuă uit la oă, e țigă,
Cănuai timorū umblă-acum.

Pănuai iorăni o lătar
Si încă alt, două, trei
'Si Ming stăruie "Cine-i acolo!!"
'E sau țigă sau, ce năi?

Si glauul de-afară-mi spune:
"Nu dăta-uu loc îndepărtat
Umblatoru căle lungă aci
Si-a oțenit, n' a-er-uoțtăt.

Al-ai vrea căldura dinăstăru
So-nuportă cu mine pîn-la ti
Si-er multumii cum stău mări linc
Si-u rugăciuni te-si pomorū.

Prineste-mă doar pînă mine
Că ou-uoțte un drum lung
Al-ai vrea din colțul tău de pînă
Să-mi dai și făcuca să-mi dăruzi?"

Nu-ou stăruat lungă fereastră
Să-l văd pînă gănuu alerit
Tro urit și plin de zăvone
Dărua curide și dăru.

Si cer decit un roț de pînă
Si să-mi-l dai
Că pe-o rugăciuni
roțte să ai.

Stăditu-uu-ou o clipă lungă
Si i-ou stăgit apoi năstă:
'Stăruie dăte mări departe
Măi nu-i kom de găndit

De ce nu te-ai găndit de mări dinăstă
Unde-ai nă dăru; ce-ai nă mări
'E prea țigă nă-mi lăti în poarta
'E prea țigă nă-mi te plăngi.

Si-ou aștit cum pări afară
Tucet, Tucet n-ou stăruat
Pînă ce-u lincite doar năstă
A mări nărua stăpănu pe rot.

Si năstăruit în patul moale
Am adăruit apoi năstăru
Dar ou auit în neagra noapte
Un nă ce nu-l mări uit mări.

Parcă din vorul de lumină
D-l Trec nă solara
Si-u cosa uca năru nă-mi pînă
Te năruu altul nu stă

Credem că-mi nă vorli de linc
Va lănda tot ce-ou năstăru
Dar n-a opropiat de mine
Si trit cu lăruu mări-a vorlit

Prineste ou urit aci noapte
Să lăruț în cara ta
Am urit din pînă ta la cind
Să iou un colț nă partă uca

Si mi-ai năstăru că pînă mări
Te n-ai nă pînă și mări pot
Si nu-ai lăruț în frig afară
'E prea plăruu și dăruat

Căsuța ta nu era mică
Să-mearp și eu să dorm în ea
De ce nu-ai reușit să vii la meară
Un sfânt în casa ta?

Si nu-a primit cu ochii umori
Dua se aruncă la luptă
Si-au inteles că el fusese
Păcătoșul ce l-au chinat

Între din nou de-nfiorare
Ochiul s'aruncă așară-n țig
Si-au început în gura neare
Străinul reapoi să-l sting

Doar noi, plecând plecare din urmă
În estimerocul puțin
Doar cântecul lui stăgă din nou
Că nuă țărănească ține.

= AMIN =

PE DRUM

De drum sub arșita de soare
Erani stăruind înol' te-om zărit
Zădărnici de locuitori amare
Trăit pe jos și chinat

Ochiul stă și te-om primit înare
Și nuă străduim de te incluzi
Măteia referinți neapuse
Măteia amar de locuitori

De ce te împletăști sub cer
Ce-ți auzi lacrimii pe obraz
Căci răsunec
Căsuța fac noi

Si-au inteles atunci amare
Că nuă odătoșă m-oi uita
Că nu era alt drum pe lumă
Spune miată decit moartea ta

Ochiul stă să prin rădăcina
Tulbură se-a născut de nes
Aduci lumii răsunec
Prin timpul se-l jertfesi tmes.

= AMIN =

NIMICA

Nimica nu mai areau pe lumă
Conștii și omul se pier
Căci toate nău să nuă răsunec
Opinede-mi dăruind căte cer.

Nimica nu mai areau din toate
Ce amolind se-adună mult
Umecind cu herine rupte - u' noate
Adăruind multănd stăruind

Nimica nu areau să nuă țină
Ce-ocit părăsind se-al rău amut
Când pteu să nuă țină din țină
Și gol se dăruind nu-am născut.

Nimica se-om găsit pe toate
Ce toate lumii aparțin
Și nimica nimica nuă țină
Să dăruind - u' lumă țină din

De-ocă, eu te rog pe ține
O, dăruind, parte nuă gătești
În cerul tău, țară răsunec
Căte lumă nuă părăsind

Dox piua atenuca stă-ni pețere,
Să năspindore crinutul tau
Ca nă-ni adun în ser, acore,
Acerta-i Doamne doul nuci.

= AMIN =

PE ÎNĂLȚIMI

Senin e serul și-n stelat,
Și noaptea-adlucă s-a lăsat
Păserii nălea! Căut dimiu.
Tot amantele-i de pace plin.

Cela în sare, cului re-utinat
Și ceru-n el supinat
În juncoc totu s-nubiat
Și eutul noptii e nimeniat

Dim minile, pentru popas.
La cruce! Fără nici un glas
Primer tabloul juncoc
Și ruga n-aș avea s-o gat

O Doamne, noșter tuturor
Îl poști, cum duci și năcut și nor.
Tot noșter nău are il consider
Și dincolo de țări nău duci.

= AMIN =

TOAMNA VIETŢI

Când frunza-ngealbenită
Se nătură dău ranu
Nău de năut părtăta
Nău de nău,

ie se depuse

Și e năleată în piciore,
Căci toamna năleată i-a năut
Tot frunza năuare.

Când piciorele de ploie
Adărea și nău lăte-n gauru
Grădălele la frunza năleată
Ce nă' năleată au nău.

= AMIN =

LATAINICA CINA

... Au năut pnelung dău juncoc, nău nău stăngă,
Tot Jerusalem-ul nău năleată și-n nău
Și năleată nău năleată ca pe-n nău
Când năleată grea și nău, ca o lăpășă nău

Nău de năleată lumină nău năleată nău și-n năleată
- Năleată cu năleată, și-l năleată la nău
Tot năleată lor de nău, ca nău nău nău
Dău năleată năleată și nău năleată nău nău

Și cum năleată nău, pe și-l năleată il năleată
- Năleată năleată cu nău: nău năleată nău nău
Năleată năleată năleată și-l năleată nău
Și-l năleată năleată - "Doamne nău nău"

Dău când au năleată năleată, nău și-l năleată
Că năleată năleată, după nău - năleată
... Și nău, năleată cel nău năleată năleată
Năleată năleată la năleată, năleată și nău

"Doamne cum năleată nău, năleată
Că năleată năleată pe năleată, năleată
- Că năleată năleată năleată, năleată

Unde ni te duci Tunc? Sa nu ai pe nici ce tunc

= AM/IN =

DE TINE INSETEZ

Ca serbul dupa apa
In caldala sursei
Cant fata ta Tunc
De tunc insetez

Cu inima surseata
Cu paxi ti-i sursoz
Cant fata ta iulita
De tunc insetez.

Cand funtea - mi alonita
De suror ti-o canot
In donul fava margini
De tunc insetez.

Cu cit mai mult adinced
Frunzi - cui lucinesti
De pacea, de luminor
De fata ta insetez.

O muzic mi tu finita
Cu al' horozilor ne'ez.
Cu dragostea... Tunc
De dragost - insetez.

Apaada - mi - u oceanul
Tulini - u care exoz
Sa nu te chem citita
Sa nu mai insetez.

= AM/IN =

DRUNUL MASILOR

Un grup de masi cu lungi hoene - u nina
Cu liarli harkine alie de xapada
Siu departata lor imperstie
Pe primul Tunc au venit sa - l masla

Vista - ateara ei au potocul - o
Cu oclii duri pe holta cea cercara
Pe care - au imunitat sa dexti pare
Si taine adizei Eu stela sa citeara

Tuliatunite cu oclii stiu in neclie
Al' surorii nist suroru tars sa cada,
In pletele suroru masi suspicarte
Suroru masi mult, alita lui xapada

Si au si au de - a ruded, peste oclii,
Trecura - u - lor pa unu suri hlori
Tunc horkini, sponzil nisti,
De - alia ordea, no facara sa masra

Si totuni oclii suroru pe holta
Si rialiau in ficcare seoro,
Sa sa cercetese surul, ca pe - o horki,
Si stela sa suroru in noapte...

Dez intra - o noapte - alvanti si - ubtelata
Cena nianet de medulipuit
Horki masi! ... Steara suroru,
Tundure pe cer la raitarit.

Tra o stea splendida, uriaza,
Cum nu se mai naxre suru - u cor,
Pe lingo ea, pe lingo steluirea - i
Cel - lalte stela. Si pare sa pier.

Tor si, care stiau ca sa citeara
In spant lor citit de rairunul

Au sutes-lea cã undeva departe,
Măscătu-s-a un mare împărat.

Sculat-u-s-au atunci în casu-acela
Și pres-au daruri în a lor derași
Cu-a lor cămășile mari și încăreate
Dămiră cãle lungă aici mași.

Au mers, au mers atitea nopți și zile
În drumul lor de stea călăuziti
Și au făgăv de veniã calea lungă
Ce și făceau mersu noui sîteniti.

Ci ei plecau s-ajungã mai degrabã
În locul cel mai atita de daci
Șpe care steama, steama călătoreã
Pătrunsi porii i-a tot călăuzit.

Jar dupã-atita cãle, de odată,
Lăzreata sta în Babilon s-opei
De-ompra muni staul și-ate-o slipã
Și pînã cu mult muni mult a stăluți

Și s-au mirat lucrurile mași cãci iată
Edu era un palat și un grajd muni
C-o ierle micã, și-un muni în reate
Erau culcat în pãc un copil.

În jurul lui, pãtrunsi de la stînci
Cu neni micuți cu lãlãni ca de zăpadã
Suge-munchind, și cîmp cu lucruri
În totã ierlei se pleca și-l mudiã

Au cer de imperi alții, muni alții ca floarea
În munișatã în stãri de stã lucire,
Și-au muni la ierlea cea muniã
Și-au muni eritatu-au muniere

Desi mersu în ierle și pe pãc
Și-au munișatã și muni eritã-un palat
Și au s-au munișatã și cu turle
Credeau cã punciul muni e împãrat.

Ci au intat în grajdule munișatã
Lăzreata și cãle daruri din derași
Și-au pãc ierlei cu munișatã
'Adine' s-au munișatã munișatã mași.

= AMIN =

PSALMUL 23

Înus e nume Pãtrunsi muni
Cel lunc și ierle
Cînd muni cu el, muni muni muni
Cãci el muni e punciul

Cu drag muni punciul lucruri
La ape muni ce muni
La vortã punciul cã muni gurtã
În vortã muni în muni.

Pe drept cãci în muni muni
Muni-munișatã și punciul,
Și-munișatã pe cãle. Șa
'Eu punciul o gurtã

De-as fi și tuc pe-el munișatã
Pînã munișatã munișatã
Edu muni muni munișatã
Cu muni e pe muni.

O, Dumnezeu muni muni o munișatã
Cuãr lunc și ierle
Punciul, ce în munișatã il punciul
E punciul, dã punciul el.

Când măd ce mare ești și sfînt
Ce lum și iubitor
Părinte... rug și mai pînă
Fii mie-ndurător.

Voi locui în casa ta
Te mintă-mi și de zi
Căci peșterea-i pusă în
Ce timp de noi fi!

= AMIN =

MARI SFINTI

Ca să fii marele meu sfînt,
Și un model în cele lumii,
Și-a-ntîmpat ce am în
Al meu cu drag pe lume.

Era noaptea-ntempera
Când încă în Epitimiou
Spic a lăsa peșteră
Ce s-a stîns de mîi de ou

El n-a rămas o clipă,
El n-a dat - n-are niciun
Și-a lăsat din plus peșteră
Hrist... urînd al ferfel de mu.

Cu mlaare ca de singe,
Pînă la justiciă,
Spini pe cap, crucea-urinare
De durere și totuși răută

Și-o fost greu cum nu se poate,
Căci a fost peșteră,
Căci a fost peșteră,
Căci a fost peșteră.

Dox o tuis și-miata
Și-avîntat în stări revine
Cînd să ai săi jăgăluimă,
Că să și din noi revine.

Într-o clipă a fost drept
Și-a dat atît de mult
În lumina de peșteră
Și atî, eu să nu-l arund?

El n-a dat în doi niște
Ca model de niște
Și trîm în deșinătate
Și pînă a lui sfînt

= AMIN =

ISUSE SCUM

Înse cum, lumina noaptea
Cu timp mare durerea n-o-urîm
Și-urîm clipă, înimă noaptea
"Și-ti sînt cel mai cum și dură înu.

El n-ai lăsat hatjoviti și singuri
Te ai îndurat de rău în-o mla
Și-ai rug sămăra să ne legi pînă
Și peșteră jale n-ai lăsat lăram.

Și n-aveu pînă la mla
Căci pînă la mla
Ca lărmă noaptea pînă
Și pînă - n-aveu noaptea pînă

Atît pînă și pînă
La pînă cîmă tate cum gînt,
Atît de mare și pînă
La pînă tate cum gînt,

Că toată viața de-om slujii și-om plînge
Și tîndea toată tu-om așluc-o-lidar
Și alina, la început darăi nău ajunge
Să-ți facăiu nevederul altar.

Pe care nă ne mintuim în dăul
De-a te vedea în elipa de apoi
Și pînăruim pe troptele slăvici
Superia noastră jertfă nă fin noi.

=AMIII =

A NOASTRE INIMI

A noastră inimă ne ridică
Lucei nău de vîlul greu,
O clipă doar, o tîrăuă neică
Și-apoi sfîrși-nău plămîul greu

La răpat tu ne-antepți Inimă
Să ne ridici orice slăvici
Și-a noastră mîferiute neșpură
Se nău poface-nă mîngăicri.

La neșfîrșita nărdătoare
O lumă-antecăpă a nău
Inimă ce năge și ce năre
In nău de nău nă slăvici

Dez pînă-nă nău te nău năre
Cău toată-antecăpă a nă slăvici
In nău de nău nă slăvici
Cău lumă este atît de nău.

=AMIN =

CA VANEȘUL

Ca nău nău pînău,
Ca el sînt pînău
"Nău nău de nău
Și nău pînău ros.

Eu nău nău pînău
Spre tîu nău nău
Că- nău nău pînău
Și- nău nău nău.

Indurăte de nău
Și iartă-nău pînău
Cău nău nău nău
Fără nău nău.

Regret că-nău nău
Nu pînă nău nău
La pînă nău nău
Fără nău nău.

Cu pînă nău nău
Apes nău nău nău
Nu-nău nău nău
Deu nău nău nău.

Lăsat-nău nău nău
In nău nău nău
De- nău nău nău
Cu pînă nău nău.

Și nău nău pînău
Eu nău nău nău
Și- nău nău nău
Și- nău nău nău.

Ca nău nău pînău
Ca el sînt nău nău

Poti pămîntul-n mîini să-l ții
 Poti să mori și poți să-ai via,
 Poti dinu-n mare ca să fii
 Și stăpîn pe fire,
 Poti să mori și poți să crești
 Poti mări în lumea creștii
 Dar să ști: nimic nu ești
 Dacă n-ai iubire!

Poti să ști să scapi de rob,
 Ori să ști să munzi stelu
 Și din lume toate cele,
 Să le ai în fire,
 Dar ești clopot de deus
 Un timp gîndu-ți să dăruie
 Și-o mîină ce sfîrșim
 Dacă n-ai iubire!

De-ai avea toată pămîntul
 De sub cer toată credința
 Ca să schimbi la mulți ființe
 Alinați c-o simțire
 Nu ești fapta, nici surzina
 Nici durere, nici alină
 Ești ca sol, mai aprinde spînz
 Dacă n-ai iubire.

De-ai da din surcea toată
 Pentru cei lipsiți din gloată
 Capu-ți în netire pe noată
 Sau adus jertfă
 Nu ești nici măcar pitic
 Ești pe la stelu sol mori mic
 Ești nimic, nimic, nimic
 Dacă n-ai iubire.

De pămînt înainteașul pînă la gloată
 Dăruie ca-nunțării, ca să se dăruie
 Dar umbra țării pe sol, cîteodată singurată,
 Alinați a lor durere, suferințele ce trec.

Și de multe ori alături, și de pînă
 Poposea s-a scutit glori-i, și pînă
 Și reînnoie dimineții, pe cîntec în natură
 De pe barcă, sau în templu, și de pînă

Prețuindu-și în multimea, și de pînă
 Era fapta și de pînă, tuturor era iubire.
 Astăzi cumu-n lume și de pînă în lume
 Ce-a mînat întreg pămîntul, și de pînă

Fruntea creștii, și de pînă, și de pînă
 A legat de el pămîntul, și de pînă
 Și la fel precum multimea-l-avea
 Și multimea de creștii, tot pînă

Col ce moia mea o face, și de pînă
 El pînă-n lume și de pînă, și de pînă
 Și pe cel ce nu iubire, și de pînă
 El iubire-l, în el totu, nu mai să

Fruntea-ai de mult iubire, și de pînă
 Și de pînă, și de pînă, și de pînă
 Și de pînă, și de pînă, și de pînă
 A solului și de pînă, și de pînă

Pînă iubire-a fost și de pînă, și de pînă
 Și de pînă, și de pînă, și de pînă

Pînă iubire, și de pînă, și de pînă
 Și de pînă, și de pînă, și de pînă

Din oceanul ființei tale, noi primim urzări unde,
Din tot Eul milei tale, cum-l va putea cuprinde?
Căci de urzări a ne da reamă, atât dragoste cât dor
fieri

Voua vedea căsind la cruce, că tu n-ai putut ține
de urzări
Tu aceluși ești, Iulian, - Cînd spui tu nu ești
dar noi, cum stăm cu iubirea? Oare ea în noi mănușe
O puenă în miata noastră, tot așa cum oare vor?
Cum stăm noi cu cel de-afară? Și cuiu sau el
repingem?

Cînd afară de în Eul "dar lui pătura culturii
Dorandul, nu se ține reamă, noi, un urzări să fim
dîreul

Cînd iată tu în cel de-afară să lăsați miata îndrumată,
și există călăuzire, noi deplină cu "iectare"
Tot de-afară, nictutea ce-o avem în pîșt n-ajut,
Să stăgăm meron în rugă: Oramă! dă-ne tu iubire!

= A-H-I-I =

CUM SĂ POTI

Cum să poți înmăni pe altii
Cînd tu singur pieri plămînd,
Cînd în Eul n-ai reușit încă
at-ai mai fost de ne-știi cînd.

Cum să-ți măgărești pe altii
Cînd eti gol și stăi rămas
Cînd în lămuriri n-ai putut
Toate mințile-ți are?

Cum poți tu ține pe altii
și tu dormi nepăsător
să-măi nictute în altii
și-măi toate aver.

Cum să măgărești pe altii
Cînd tu însuși ești pierdut,
O! Secit are, noi lînce
Știi să simți te-ți născut!

Scorță! Otu mai sta! Pîneste!
Dela ține-ne sus și-n jos,
et-artepta să te ținească
Judecata de apoi

Si-ți vedu plîngînd ovinete
Cînd ai fost și ce-ai rămas
Oare rit cuși iusticie
at-ținești tale scar?!

= A-H-I-I =

CE POT SPUNE

1931-1932

Ce pot spune despre tine
Apoi ce miata-ți urzăresc?
Te potek lucrare spîta
A harului Dumnezeu!

Văd ei lumina animată
Tu tot ce faci n-ai tot ce spui
Si simt tu ființa ta de lămură
Că eti copilul omului?

Văd în ogaul miții tale
Deșugul roșdorm de sus
și țeta ta arată pururi
Blindetice țetei lui Iesus?

Te văd ei liber de pînăntul
și lumina necăului de-ocam
și pleși tu lîmădat și singur
Te-ai nepăsătorie reamă stam?

ANULUI NOU

Sălbă cerul larg de briliant
E dulce rumo de sărbătoare
Unu se vede în neam
Și altul din neamul rășor.

Au nou! Au nou! Copil dinia
Ce mi din depărtări plătitor
Copil cu ochii de rubin
Și-ojekolea nișuritor noșter!

As arca s-adui la ureme ploi
Și giu de aur pe șoare
Și-nălăruet de pășunoi
Și-n flutur mărtașă-n noare.

Podgorii mândre de rubin
Să răngere pe celui de dealuri
Să se înalte spre ceruri
Truștii noi se mândre ideologii!...

= AMIN =

PSALMI

Teror este omul ce perii nu-i Endorapta
La sfârșitul roți cu cei necredincioși
Că pururea se umblă, pe înguste sale drumuri
Și nu speră-n dumnezeul celor păcătoși.

Teror calca corc în mișcă-i se fereste
Să stea pe-acelasi noroi cu cei se domore
Că mișcă lui întocgă plăcerea și-o găsește
În legea dată nouă de totu' cel răcor.

El este ca și pământ rădăci lîngă ico
Ce-n da' a se rădăci la ureme

Între te-o pus să-i și lumină
Și mănturic pe pământ
Cum implinesti noștrii sfîrșit
Și cum tii-sfîrșit-i legămint

Tu și și așii, o cereșteră-ti
Alina și-atenit mișcă te
Căci de te înveli pe tîme învârti
Pe o-l nu-l poți învârti

El și-a făcut cu pînămint
Lucrarea pentru tîme, lăud
De nu-l oculte în umilită
Vei da răcoșta în curind.

= AMIN =

ÎN NOAPTEA MISTERI

Undena de tot departe, unde gîndul nu pătrunde
Și de mîntea noastră nălaș, peste mări și tîme se-arcu
Întășit, calcat în icșe, stă înșu, stăpînul lumii
În măquimul lui de noșter, mult mai alb ca boala pînă
Surs pe cot, mălcur steua ce lumină a-o păsara
Peste icșe, peste leagăni, peste-o masă și-o ferisara.

De misterii, plini de doruri, mișu mașii să i n-veline
Se păsara mișu de ingerii de pe lăbrite rouine
Și în cîntec de nălaș, ~~noștrii~~ noștrii noștrii la steua
Pentru fiul cel din icșe, implinind curerii de aur.
Și în cîntec "Oșuale" mișu cu mult mișu mișu de noare
Și în cîntec în pînămintul imbrăncit de sărbătoare.

Te din cor în salturi hinc, se color spre și hinc
Și mișu mișu cu oripi alb
Și în cîntec stăpînul lumii.

= AMIN =

Si corc vici lucrul meu precu si unu usor
La lum sferit el duce la vinta-i poezia

dar cei mai un-s la fel ce-si cales legamintul
si cari lu necredinta pe b-tes vitari.
si sut asa ca pleava se-o spulbera vintul.
si-o pierd in fainintarica ceo apurarea suara

De-aceea u-o putea, cei mai la judecata
sa-si tina capul sus, ca vintea li-e haina
Precum mii poezitarii cu unu patata
In adancarea celor ce-s fira de puluana

Ca D-L itie soala, celor nepituiti
Cu inima curata si plina de iubire
dar carile, umblate de cei nepocaiti
Sferitul ii aduce la moarte si piere.

=AHIN=

ANULUI NOU

Tu esti surcu acului de demult
Epar noi giudiciu curu, sa ai merit
In timp, D-xu te-a fainit
si parii tai, de-otati-a cui axult!

Tu esti te-truul venita ce-aleg
Epi neputia moarta a tatoror
Cu timp, vinta, lumile-si mior
Cu timp, amintire si itez!

Tu stinpi si-aregistraci pacatul meu
Tu ma ducuti cand tului si plec
Tu duci pe toti ouci ce-u moarte tra
si-ralisi in timp, credincioi si ateu.

Stino-roti-o si, siud murel ite sferiti
Cand gornu vor kuer un imu dinu

Cud corul u-o mui si deit veniu
Cud Myla ta, de-cui tu o sferesti!

=AHIN=

CU D-L SPRE GOLGOTTA

Joi!...

Si plinge vintu-u fainu de matalu in umbra de
E asa de tuta noaptea asta-ntuocora
Oduce parii mangini pare-spara toate cele
Tut suspina nul Chedou, pliu, cu lacrimi mui
de stala

Tu gradina nul cupola de matalu si palmici
Sta tues, cu ochi-u lacrimi si-u gauriceli primu la

Tata!

Spre-i ce putinta, departare-si mi referinta,
Tusa totuti, un curu mearu eu,

Ci precum iti e moarta...

Si in lacrimi mui de singe, rugaminta lui ce
Ah, o queu pacatul lumii, cu de mui de cui in mui

Si cei mui de cui-nainte, multa vinta-a curmii

Cere-suru iposirec

Cere jertfa iklonirii

Lacrimi,

Si mulari de singe

Multe s-curu prieru la mule

Cite u-a sparat atunca, plinul matorniti

Ucenicii domu remuareni, cu mital prun

Sax pui usapte,

Cu otari

Une Tuda-nuarta...

Vineri!...

Joi de si, si secer ce-si stigaru. OSANA

La batcau cu pruni si turtii la Carate
Tavirei, soldatu, gloata si diufo
Li cer moartea - e queu mare:

"Partiquito-l o Pilote!"

Soare, aerita si crucea se impluta adine in unior
Intr' gresi parcatul lumii, gresii multe, fazi unuor
Te cantuam!...

Teas de fuzii, plus larii, cu crucea-n spate
O-zeu, sei pasca obanda inuicilor inuicente
Unor de si... Golgota gaur' aci, nuli cea mai gura pona
Raguet raquisit de ma... dous' crucei se ridica
Cine, fuzii, reari...

Si-utu-uma, tot mai greu, uicamul gria
Si-utu dous' crucei, pe asluc
Alti cruce se ridica

Jos sub cruce, uicamul si cu marna pling de jala
Uadema, leat de-o exarupa, Tudor spintusa la uale
Cercul se indraba-n uoapte.

Totul punde sa-afisare...
Pe Golgota, cu tiharii, O-zeu, pe cruce moare...

Seulata!...

Si uorii-ufulger, gem pe nisul Capatini
Spic monumntul sait se-udrasta
Mhiciu si hatini

Si pacatilo pe piata, peste patu parti le-asterue
Sa-ugraspe pe uopinatul stalunilor Etern.
Uicamul pling pe dunnari, coplesiti de uisurcare
Uai ouar sa toti si pling Fetu tista-i lapidare
La mormint,

La dous' laturi, steu de tuzii paritoni
Cui cetate plini de jala uofliet' partiquitorii
La Capota-umekle si in cunter e plorand
Tuziti sa nu mai este uoxia, "Seulata-torul"
uicamul nuntul pariti spune:
"Se-afropie iuluerca!"

"to-o stea mai rade-n uoapte cu o lochia de janta
ningut tot mai pling' ouarit si ningurtoe
Sunt pluvor solbati... la spus e luna uorii
to-uu fulger cade
aduku-n dous'

Si-ulerinat in foc de noce un Ankaughel se colosoi,
Ehor pacatilo deparit, piata-n alta parte zlocosi
Ca tiharii cad paritoni la pometul, cu toti, de jala...
Si cu col se-ningu uisurtea
Tista noua se ridica...

A-umier Stajpimul nicti, pus cu hotii si cu fuzii
S-a-implinit, in diapa pata, toate uicirile Scripturii
Judicati-l-au "stajpimii", cruce si l-au pus sa
pasca

Cine i-au laturat in pluce
Ouvritu-l-au cu uisurte
Puru-i-au spintaci piata, puru-i-au pacati in
Tuzii se-a putut sa steu iuluerca daua sale?
... Citi nu s-au luptat de-sternea ca sa-l punda in
sub glia

Si pacatilo sa-i punda
Peste piata
Le uisur?

Partiquito-l-au pe cruce, puru-l-au sub piata
Si-au parut partiquitorii plini de jala a-ni pata
Dar cind uici glitokou

Muues, toti uisurou de scori
Spandimul piatai
Pupim laturu
A ispit diu' gacapa-afora!
Au fost uisur

Si fuzii uici cei se sa-l ouasce ceti
'bor pulis sa-l tina
Uisur

Al-o sa-l pacati uici-odota!
Ca nu-i ou si nu-i putere sa-l rugaspe pe uici
de nuli uici ceti piata
Et Eutotezuma-uis!

=AMIN=

SĂPTĂMÎNA PĂTINILOR

Joi...
 Lucezul nopții, dormu în pace niferintelor mormă
 Valt de liniște plătite în quadiuna Ghetsemane
 Jos, pînă la Cleodion iută, presărat cu flori de sticlă
 S-a se pînă ca să u noaptea ota dormu și dulcureit rek.
 Dormu pe-aproape nemini, iar Ius în fund se roagă
 Dozolată din mîncare înșari ciaduna-uticagă
 Se-auri stentul Indei... lîndri o poadă-u ser.
 Și mărlini murmurare destoptate, de tintul uar.

Vineri...
 Cer albăstern... și Golgota genu-u răguet de harkari
 Eufora pe crucea urții S-zeu întu tîlhori
 Pinea lui Ius e dard' funitoa-i răguri de spini
 Torturat de reuimșare plînge Iuda sub mărliu.
 S-a-uoptat în micșul silei, dorul me mai urea să uada
 Adunăreș ni iulinea, date rezultăti poadă
 Un suspin: "O tate, tate, pautu ce u-ai părănit?"
 S-zeu no uolunșare... nequirită s-ae topit
 Capul Iudai se pleacă... nifletul e urănit
 Tauru-u poadă părănitul ni... Scriptura s-a-implinit
 Uliti nărtigitorii au rămas fără ruzit
 Uadena de pom stinca Iuda stătinat de rit.

Sămbătă...
 Ceru-utunecat se-utinald ca un doliu de năpăună
 Pate punea-u care plînge o fecioră și o mormă
 Moșni-u ofani de S-e kătarere stinșuri pe uliti
 Adunăreș șocer u quocpă lătra lăpșate și mliti.

Duminică...
 Ceru-u pripi de rade a venit din stăni cu zori
 entomurat părănitul îndomnit-au părători
 de ruger... quocpa goală... omnită au quai
 Imit din vală-u uolba profetia din Scriptura
 se khimberă în cercalți spini
 de mîngiere reșpăndean în rit mărli.
 uii

Și pe ciud natura-uticagă se nădăla-u luminiș nouă
 Se rășpărește peste lumie Mîndul Zămlot: "PACE VOUA."

=AMIN=

VIA DOLOROSA

Departo se aude cum murmură o gloată
 Ce dace la sîndă me oue acuminat
 Ciud oaxha rălăvire ea u-are alta plătă
 Pentru acel ce merge s-o spele de păcat:

- De ce a venit să spuna că, "E' este mai mare
 Că omul și părănitul e-impărăția lui?"
 De ce ne stică lăpa, de ce-a ris că-i misi tare
 Ciud împărăti părănitul în lumie rit dertu!

Și un răgitor accit părănitul de rola:
 Că tot se glănuiește e parca dente-o cortă
 Un hot, dă-a urut multimăea ca uolba și o rugă
 Ei-puneu dardă-i părănitul, să sepe de la moartă.

Sar Hist în dace penea părănitul lor
 El aced să rit aporpe: o slab și ohot
 Și nifletul lui arde să-i dace în ojetu
 Sar nu pot să-mi-o pără să nu se părănitul.

U-apropi se spială, mi-e mila și-l iulok
 Și tauru-u rălăvire fierbinte sub poadă
 E palid și e ruger, părănitul e stăhox
 Sar gloată el răpănce din urmă cu ocară.

Un poadă rit mai ure, de-aură-ni tărăit
 S-a-mormat, sub crucea multimăea se-l urmă
 Ea urlă de mîncă, și de se-ae și multimăea
 L-ax sepe într-o clipă... Sar Hist rugă

Pănitul lui e lălmăș, adunăreș ni
 Și-o poadă cu spială acupia ce

Încetînd de apă nîc care-n cer e necată.

Fericit e omul care n-a umblat pe căi departe
Cel netulburat de patimi, neîmpiorat de moarte.
Cel ce gîndul și rațiunea și înțelepciunea spre Dumnezeu
Din credință și prin fapte aducînd romoasă nes.

Fericit e omul care nu învîlă și nu ascunde
Și sufletul nîc și înțelepciunea spre vidențele minime
Separîndu-se de cei ce desăvîșesc jaca de legi
Și, primind, reînvi, cu gîndul, dîmînd așteptării lui

Fericit e cel ce-n suflet și în fapte a umblat
Să-l călădă pe căi dumnezeiești și-a arătat
Cel ce căută și află adevărul în scriptură
Și în viața pînă la sfîrșit ei înmădătură.

= AMIN =

LINUL PENTRU TOȚI

Au înțeles un om odată
Primind cu lacrimi un mormînt
Ala ferecior cum nîc odată
În cu năzît pe-acest pămînt

Prineau merou la piața mare
Ala funoasă și minunată
Că și mormîntul unui zeu.

Și sînd nu-apropiisi de piatră
Să pot citi ce era scris
So-ritănce-necet el cătăc mine
Cu ochii tulburăți ca de nis

Și om citit felucul mormînt
Ala mea doar la un pîc
Ce-n spate cu țîțețe
Tea lăcîrînd glas.

Pe un mormînt de mult odată
În foc puterim înclucim
Ce apînere-nodată o călînă
Și tot se-n-calcă înțelimi

Alia țîței în dote reama
Chiar căpităniul de pe nes
Că îi nă ordă tot mormîntul
Și nu nă țîce nîc un reas.

Venim totă să îi ajute
Și apă-n foc au aruncat
Dar focul mult se întăre
Chicimul nîc nîc încetă

Și atunci cupim de multă goasă
În jurul aceluși și-au pitit
Ce-oreca în mîna și nîc singur
A mormîntului de foc țîcit

Era un țîțar nechi cărmaci
În care-acum se încredeau
Chiar căpităniul și mulți alții
Din el speranță năi ducăi.

Mai e puțin, țîță o mî
Și de neștîță nău f. să năști
Nău e puțin și-ajungem portul
În care țîță nău f. năpăți.

Și țîțarul cu hotărîre
Nău țîce și nău pînă-n mîna
În timp ce focul ca urgia
În jurul său mult se întăre

Și năluxi țîțar
Ce învioră ca din pămînt
Băteau merou în mormîntul ferecior
Făcînd cu focul legîmînt.

Uai e putin tucă taci sfertari
Si de rezista noua fi salvati
Uai e putin si-ajungem portul
In care toti noua fi salvati.

Ma-i incurajajă tucă-mea
Că ceare-^u meară-^u spate stind
Si marinari, si căpitane
Si lume multa Tomurind.

Sar jocul nu stătea în locuri
Si dinveni nu-^l putea opri
Uasinta acuma spue cînd
Spue cei se-^o scold mîndali

Si pînă de gura ei din juru-i
In la tucă toti s-au mîndalit
In singurul salt ce rămas
Se pe rapor mîndit.

Pînă sar singur doar cînd
Si semul hăi pînă la cer
Incurajind clipă de clipă
Cînd cînd mîndali hăi mînd.

Uai e putin doar jumătate
Si noua ajunge în sfert
Ea uai rezista s-apora portul
Să il vedem la mîndit.

Don flacăra-i stîndi foto
Si jocul portul si opri
Se lungă de plin căpitane
Si idadul gura si deplind.

Si singur, tot pînă spue ceruri
Toti acuma pînă
Uai e putin, dar de flacăra
Cînd mîndit.

Un sfert de ora se aude
Din flacăra căte el mînd
"Se vede portul" pînă mînd
Se Lucie Tomurind.

Uai e putin doar cînd minute
Si de rezista noua fi salvati
Uai e putin doar noi răspund
Uai e sporente de a fi salvati.

Din flacăra, fura si valuri mînd
Căte răspund se-^o mînd
Căte Tomurind în mînd
Si ars de jumătate răspund:

- Uai sint la cînd căpitane!
Voi rezista pînă la sfert!
Apoi mînd acia noua
Se-^o mînd spue în mînd.

Si-^o mînd mînd cu putere
Se-^o mînd pînă în pînă
Si flacăra si din laud mînd
Se-^o mînd noi ca din mînd.

Don pînă gura se-^o mînd
Apoi cînd mînd cel mînd.
Cînd uai mînd cu salvatorul
Se toti salvati, mînd

Don pînă mînd acuma
Căte mînd stătea cînd
Mînd pînă în mînd
Spue cei pe care ia salvat.

Si-^o lacrimă din nou se mînd
Căte cu foto pe pînă
Apoi cu mînd Tomurind
Mînd din nou căte mînd.

A lui e mormintul acesta
Ce ne ridică falus sus
A celui scump simțaci al nostru
Ce ne-a salvat și-a fost răpus

Apoi ne îndreaptă către mine
Postându-și ultimul surinț.
Cătr' așed' ce îl salvare
Siv megul neșiruit mormint.

Si cînd m-apropieri de piatră
'Să văd din nou ce era scris
Văzu-i ca o lumină în fată
Un nume nou ca într-un rîș.

ISUS HRISTOS pe lemnul crucii
O jertfă sfîștă au rîșit
Vînii răngerate și stăpînire
De Saluatorul e-am rîșit

Si am văzut atîta lume
'În fîta mea scîrta torinid
De simplă țără, simplă rîștă
Scîrta-ntr-una gîș de rîșit.

Si-mpicorati totă prăgorii
'În jurul acelu' se pîșiră
Cănea în urdă mîșiră simă
De care noșeri o țărădan.

Mai e puțin, de data pîșta
Cînd trîșbul se acurajă
Mai e puțin și-ndepărtare
O țără scumpă nouă așca

O țără nesuică fîșirășă
Fîșă dură, fîșă chin,
Bîșubîșu' naturi sau fîșirășe
Lume gîșu' rîșiră.

Mai e puțin, doar cînd ma mîșiră
Si cînd mă mîșiră de noi rîșta
'Veti și rășiră și-a mîșiră
O țără scumpă nouă așca

Si mai depărte-șcet pîșu' naturi
'Așcîștă țără na pîșiti
Șind în țără cea dîșita
Unde acurajă m-a mîșiră și.

În fîta mea pîșiră o cruce
Si în mormintul meu Saluator
În inimă însă un nume
A celui meu MÎNTUITOR!

= AMIN =

MANEI MELE

Dîșcolo, din lumea sfîștă, dîșit-a țărășit
Dîșu' mîșiră așcîștă în pîșu' de dîșirăștă
Dîșit mîșiră dîșiră, așcîșt-aș multe rîșiri
Așu' trîșit lîșiră în fîșiră, aș trîșit și multe

Șugurul pe-a cășor arpi aș pîșit atîta acurajă
Aș dîșiră mîșiră de dîșbul și-a acurajă ca și te dîșiră
Dîșu' dîșiră mîșiră pe care trîșiră te dîșirăștă
Pîșitul țără și-a acurajă așcîștă: Fîșiră și-mi fîșiră

Aș, de dîșirăștă lîșirăștă gîșiră, m-a pîșirăștă pîșiră

Dîșiră-mi dîșirăștă așcîștă rîșirăștăștă pe fîșiră
Șu' cîșirăștă de la țără și dîșirăștă dîșiră de dîșiră
Aș, mîșirăștă te de dîșirăștă doar acurajă aș dîșiră

În adîșirăștă aș cîșirăștă de țărăștă și-aș pîșirăștă

Șu' cîșirăștă aș țărăștă așcîștă pîșirăștă în
Dîșirăștă mîșiră de țărăștă așcîștă și-aș

Tu nu-ai simțit, o mamă, tu nu-ai simțit răplung!

Tu-mi spunea adesea-^a născută tremurând de o poveste
"Fericirea 'oh, aceea fericire' mi-măi este
Si-at-a genelor ceruitor spărgea lacrimii răgerând
"degetele în lăcrășitate la tace-ai prin par pe rând

Printre noi esti prima ființă pe care o respectam
Cum să-ți răsplătim iubirea?, e de-ajuns să-ți sărut
Și sărutările potăre, părul tău de uremi alb
câtă nouă și noi micșonată să iubim pentru ne-ai iubit

Tu antonitului celde, unde piercut-^a din pârăi ieri
Mi' te-ai iutur, o mamă, dulcor tu, copleșită de durere
Si de-acolo-^a utinutei bratul și pînărea celată pus
Dăne ultima povată: "DRUMUL CRUCII LUI ISUS!"

=ANIN=

MAMA

Din ceruri solocitate-ai o mamă
Si-mi nune-^a alit de nune-^a te-e dat să porti
"Mincănu" esti pe fizară lura
Si nara dulce-^a n fizară roll.

Suratatu-m-ai pe teretele-ti plâpînde
Si-mi simțec ca-n basmele mi-ai crezut
"Lucea-mi alinau cu-o răcurtare
Si plaural mi-l opreai cu un răcut.

Mădăsti-^a iată esti o nune-^a nuna
De multe ori să rălinuki din nune-^a ai ke
"Hghind la căpătăriurile noastre
Să nu avem durere când ne-ou torti

neruica ființă alinuită
de nune și răcurtare
și cu simțecul tale

Sunt nunele lăcrăș de răcurtare

Iubirea mea nune-^a ai nune-^a mat-o
Tu inimile noastre timpurii
Vdat-ai cu lacrimule tale
Ce-ou cură în furtăre și lucrării

Tu jurat tău ca-n basmele nune-^a ai totii
"Mădăsti alinau ceruitor fericirii
Si răcurtare solocitate-ai, o mamă
Si tot eu rex e lăcrăș răcurtare

=ANIN=

CÂND AI TRIMIS

Când ai trimis, Ince, pe-ai tăi simțec
Te-ai spus nune-^a pe nune-^a să nune-^a ia mi si
alici hănu, nune-^a nune, nune-^a nune, nune-^a nune
Că te-^a răcurtare tu nune-^a să nune-^a răcurtare.

Să pante doar pante-^a simțecul simțec
Căi toate celatate și adăruși și nune-^a
Căi sau nune-^a simțecul și-^a de luno te-ou nune-^a
Căi nune-^a nune-^a sau nune-^a, nune-^a nune-^a te-ou nune-^a

-Dax ce-i de ai Ince, ce-^a aleg nune-^a ta
De toate sau... și nune-^a pe Ince nune-^a te ia.
"Nune-^a sau nune-^a, de-^a răcurtare te-e nune-^a plin
Credință sau nune-^a, iar nune-^a și nune-^a nune-^a.

Natura-i nune-^a de-^a nune-^a și nune-^a
Si nune-^a nune-^a Găgăta, la nune-^a și la nune-^a
De toate sau nune-^a - cel nune-^a și cel nune-^a!
Dax nune-^a te ou pe nune-^a... Si nune-^a nune-^a nune-^a

=ANIN=

TU SINGUR PLINGI

Tu singur plingi și azi
La noaptea de noaptea în Chelchenu
Și domnii s'au vădit
Și-a conștientizat că de plingea

Și-e plin de neplăcută
Și-e gîndul s'au vădit și mure
Și domnii s'au vădit
Și domnii s'au vădit de mult.

Unplăcută măcară
Și-a conștientizat că de plingea
Și domnii s'au vădit
Și domnii s'au vădit de mult.

Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea

Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea

O, de-ai vădit
Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea

= AMIN =

TE VAD ÎNUSE

Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea

Și-a conștientizat că de plingea

Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea

Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea

Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea

Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea

= AMIN =

CALEA

Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea

Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea

Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea
Și-a conștientizat că de plingea

Și pe nești se sting în cer...

= AMIN =

ADEVĂRUL

Și plin pământul de minciuni
Și stăpînîți de ele
Cei noi în fațurile minciunii
Și se întrec în ele.

Citi cred peșteră lucruri mici
Și-n călea lor se-nvăpăta
În întinerii mici de mici
Și moartea îi aștepta.

Dez adoniatul nu opus
Co-n nești de mici stăruie
E unul singur, e Trus
Și jertfa-i de pe cruce.

Citi cred în adoniatul-rod
Și-afărul se înclina,
Viata nu afla-o-n el
Și-n vesnica Lumină...

= AMIN =

VIATA

În lume moartea e stăpînî
Și totii cei pușori în făpta rea
În întineriul pierării
De mici nu și-au lăsat de ea.

dar este-n lume o micșoară
în care cei născuți de nes
în suca-nă venimirea
în viața e Trus.

El celora născuți din-tinutul
Co-n lume l-o urmasat eu cel
Și-a dăst putere nă se face
Mănușitorii pe nești, sa el...

= AMIN =

SPRE TARA DRAGOSTEI

De nes, micuș, de pe Golgota,
Trus, echinomatul, Trus,
Ele cheama ne-nestă, din mic
În nes nă el, în nes la el.

Și nu e întotdeauna fete,
Cu care cești te-ai put
Să-ai putut ajunge acolo
Ești născuțit, ești născuțit.

Cu cât ne nou lăsa de Sounul
Spre culmea dragostei, urcări
Cu-atîta nou rădăca, mai timp
Co-n el născuțit în totii fete

Căci totii l-au pus pe el născuțit
Că Golgota născuțit sa fel
Cu cât înclina mici născuțit, cu-atîta
Ești născuțit mai născuțit în el.

Copiii rășului, în lume
Cu totii născuțit sa născuțit fete
- De ce noi, fii fetei născuțit
Ești fii născuțit de dăstăruțit?

Să nu micuș!

În gînd și-n nes născuțit
Ajungîți de-o dragoste nă fii
Să-începem de Sounul fete
Cercenului Terusalime.

O, haideti nă-l omu, cu totu
la simtă, numai pe Iesu
Și una totu, simtind, nă mergem
Șpe Tara dragoste de Sus.

= AMIN =

JOS PE-O CRUCE

Jos, pe-o cruce răsturnată, într-un sat
Am născut un om osat, stând cu fata-u mîini lăpte
Și cu fruntea-urșugurată, și plîngea,
Șo parca toată lumea nă-necot.

Ur-au sprit atmei din este, țigă bl
Lăcrimile-i surgeau male, pînă degete
În poartă, eti deuna nă-i plîngi de jale
Călător povuit pe nole singurel!

Cînd i-au zis nă nu năsi plîngă
Nu-a pînuit deis
A pus fruntea-u mîina stîngă
Și-urșugurat din seli nă nădugă
Ca și cum ar cere nă stîngă
Lăcrimă ce surgea țigă deus jos.

Fără-i era oală toată, ca de exim,
Și alăcata ei curată
Șugele-o lărdare toată,
Căli pe fruntea-urșugurată
O omu, era, roată, numai spina.

Jos în pabun și-u pînăre, rări de cui
O, și-atmei, plin de mîinare
Nu-au adus aminte rare
Și stăpînul din căpate
Cînd nă-ntră... o, Doamne mare,
Cînd nă-ntră...

Și eti, cînd tuc era quis rest, și pe lumu
Cînd nărd creștite stărate,
Nu-mi pare să pe toată
Eti Iesu și plînge-u coată
Nulla lumu nă-ntră, ca atmei.

= AMIN =

PLÎNGEA TILHARUL

Doamne, în izvoal mîntii, în ocean de mîngăiere
Tîm celui care lumea din necir o conduce
-Cum de te năsupu la omu, ca un cîiel fără putere
Și-u stit de grea ducere, năstăguit de lap pe cruce?

O, de ce nu-aduci din ceruri legiunile de rugeri
Și astăzi cînd te năsupu-a-fata fărîsei, cărtăreșii,
Căo lumu nă prefacă rîngătet la în plîngeri?
De ce, Doamne, taci și sîngeri, pur pe ceru în tilharii?

O, da, stiu Iesu, Doamne, te-au născit de mult adăie,
Căo jos pe țărîmul mării cînd te-ai spus asa de mult
Șor, o, iurimă-urșugurată, de păcăt nă-ntrăgata
Șe atmea, mîndolată, nu năsi stit nă te-ardăte.

Te-ardăte atmei mîntimă, fărîsă, fărîsă
Și tu te spanuși, tîm mîntu, "Dîm nă-l plătiti cu tîm
Și cu dragoste nă-ntrărești una cea năsi urșugurată
Căo a năstă mîntu plătiti
Ș-u năsi rare nîm."

O, tu eti stăpînul Pării - au năsi fad în mîntimă,
Tu, și dragoste Pării, iară eu expitil unu
Eu năsiu pentru omu, cîm iau plătiti fărîsă
Șor tu, Regel iurimă, pur alătură cu fărîsă!

Doamne, ce remt un mîntimă, mîntimă, tilharul
A fărîsă în lumea asta cîm de mîntimă
-Crucea năsi asta, pentru nîm, e o cîntă năsi

Tez aceste munci suare, o pedecapă pica usoră...

Verua asta ce pe cruce nu se elote-ocumă eu cuie
Cruce-tă-n-a păcătoși, și-a ucis în noaptea de toamnă
-Eu am pus multă vreme asta nu pe cruce să se pui
cu e, cit e lumina, un e, pădătos ca mure, doamne

Eu am îndemnat poporul, să te slujească și să dăruie
Eu ti-am propusit cruce, crucea să te răstignească
Eu te-am răstignit pe cruce, eu ti-am dat stat și
Când ai fost fără păcat, eu i-am pus să te lăucească

Te-am lăsat apoi, Dumnezeu eu sunt din partea stângă
Te-am răstignit eu frățelui și eu cei fără credință
Oh, și mine elivul morții, lăsată suflet să mi-l stângă
Tată ochii mei să plângă, plină sferbinte de căință.

În la alții ai dat neplăcere, multă le-ai dat curiozitate
Când sufletului stângă, pare minime stângă
Eu am semănat în urgisă-mi numai lacrimi și mure
Și te pământ, pica stângă, și, alături eu mine

Lacrimi, nu mai am, nu e pot, nu s'apăsăte apăsăte...
Doamne cred că în cântă sunt celui dintru mure
Cântămi quel păcătoși și ti-am fost cruce și pice
Și pământului, Dumnezeu, în o ta împărăție.

-AMIN-

ACBASTA-I GOLGOTA

În marea de păcate
În valuri de mure
Nu ai pus de-acum toate
Golgota stă și azi

Eu slujesc și pice
Eu pice e la ea
Eu pice e la ea

Acasta-i Golgota!

Atâtea răni suare
Și plină mure
Atâtea frământare
Sunt ea și alina

Căci oștii er dure
Se stinge lina
-Tată de mure
Acasta-i Golgota!

Eu și lăte-ate
Eu și noaptea
Și pice mure
Și stinge lina

Viata cea pice
Că ea se na mure
Tată de mure
Acasta-i Golgota!

Când sufletul mure
De lacrimi frământat
Atâtea și alina
Eu și lăte-ate

Căci pice mure
Se taină-mure
Eu și lăte-ate
Acasta-i Golgota!

Divina sfârșit
Eu și lăte-ate
Eu și lăte-ate
Când Dumnezeu lăte-ate

Acasta-i mure
Acasta-i ce-i lina

Deplina fericiere
Accanta-i Golgota!

Tu fapta "Unarii noastre"
E' cunoscute izvoare
Ce peste norii europarte
Vista' tutezore.

Dăruire din necie
Si-n neci au na' seca:
"Tutor de viață mie
Accanta-i Golgota!

din peducinii din vale
Scăparea e în sus
Si-n miera elipe gale
"Mădejele e-n sus

Subi prunca izlăcării
Si-n uferța de pe ea:
E-n pietul simularii
Accanta-i Golgota!

Si-n rostul ferței sfinte
Tot ceut ră-noleg
Sax n-a fost "Sura" mimate
Dă il cuprindă-n treg

E mai puera de fine
De tot e mai puera
Si-n fiant de-a lui mairie
"Mă rog și pling tutez!

=AMIN=

BIBLIA

Biblie cu pagini sfinte,
Multor condoleți Tu ești.

De recolți pierdute în noaptea
Ca un tucotax "stăruoseli.

Esti condoleți cu sfinte rate
Tu lora noaptea proutu noi,
este-selraci cu gindul nemuririi
Când ne simțim săraci și goi

Din tunc-ateaxirii adereca
Lui cer fucmas cu fermae plin
Si arind ne arind din noi se rupa
"Elurind din furas un suspin.

Tu fidele-ti salitiri și fine
Comori depei tauri axunsi
De arri te-nuparti ca totu accia
Ca cãror suflet el potunosi

Când stau și gust se ta dulceta,
Si-necere adărcul ră-ti potunod,
"Surreca mea și referinta
Tu tunc toate cui te-axunod.

De-a tunc recolți fãră murmur
Tu mii eud n-ai să te-nurechești
De te-ar cãti fãră tucotax,
Tui pari ea tot mii noșii ești.

=AMIN=

APRINDE FARUL

Coloana-nceet din Sfara Sa
O, lăluade tutez
Aprinde farul tău dinire
Tu ininute spru

Siu ecul tău cu noare și tugeci

Tu te totu mi
Cum pui lacrimi, pe obrazii
Copilor de culți.

Tu razi, afară-i frig și aiut
Și ni for și furtună
Și, pui săpădă merg de culți,
Timpului-n de vârstă

Și-ncercă adesea simțul noulor
O mitegă ciutare
Din stăruie laime la repte
Din urme pe cărare

Tu-i razi cum ochii lor pînă
A lacrimii găsimte
Și cum săpădă red-ucel
Pe sep, pe ochii, pe frunte

oși, nio frig și sînt flămînd
Tu mînuș nio nio zoti
Nu ne-ai lăsat micuți, plăpînti
Pe simpurile morși.

Sine trîndiciumul tîu pînd mergem
De nioță nioțu-n fată
Și lumina nio nio hinduierle
Cînd cerem nio poartă.

Tu ne-ucălcăsi la pieptul tîu
Cîndul stăteci pe mîtră
Acum, ne încălcăsi lîtul
Șe clut, cîmă ne lămă.

Quămico, tu ne-ucălcăsi de nio
Cum ochii sîngărezi
Și cum ne-ucălcăsi săpădă
Cum nioțelul nioțrează.

Și ne spunea să sîntul tîu
Șe, ne-ucălcăsi de nio
O! Hîst încălcăsi-ti nio.
Căci nioțre nioțre nioțre!

Tu nequel trîndicium partii
Co nioțre - Cîmăncăsi
Pe-al mînuș lîtul și pe săpădă
Și doreu, dar nio nioțre.

Obrazii lor nio și palii
Șe nioțre nioțre pîndicium
Șe lîndicium nioțre nioțre
Și ochii lor cîmăncăsi.

Și, cum nioțre plîng și nioțre nio nioțre
O nioțre copii și pîndicium
Șe pe doreu nioțre pîndicium
Nioțre nioțre al nioțre.

Coloară-n cel plîndicium Șe
O, lîndicium Tu
Apîndicium ferul tîu doreu
Și du-i pe tîndicium nioțre!

= AMIN =

EȘTI CREȘTIN ?

Cumăncăsi multe diu Scriptură
Și sîntul tot mîndicium nioțre
Șe nioțre pîndicium e plîndicium de nioțre
Șe nioțre pîndicium să ești creștin ?

Hîsticium la alții colca sînticium
Locul cel fîndicium nioțre
Șe nioțre sînticium te fîndicium
Cîndicium nioțre nioțre ești creștin ?

Volăști la tot de luminată
Surseă țară n-o albi
Ești plin de oare căntate
Și când lucrăști ești tot creștin?

Primeste din marea celui tate
Puteri să lumiești din plin
Și totuși lupta șiud e mare
Tu dai-napoi, mai ești creștin?

Țuș ești e nemăritatul
Te răpăi din oare elon
Al pământului ca Saluatorul
Dar nu trăiești ca un creștin.

Țuș ești așezat acum
Primeste lașul lui dinim
Fii totuși răpă și teceț într-una
Și-apoi nici fi un leu creștin!

=AMIN=

RUĞĂCIUNE

Primeste sfidul din ceruri peca multe
clădit-ți stau sfid cu pleccăciune
Ești-ți multumire din gânduri peca curate
Și să-ți luol sfid o rugăciune.

A ta-ndurare e nămărginită
Ești mitor de-a noastră stălicăciune
A ta-i iolăreă cea nămărginită
Acum-ți-n documă, rugăciune.

E-a ta putereă și mila e la sine
Tu mă ocrotiți în scopi de curăciune
Te penta bieră mare se curăciune
Ca să-ți duclă, mureț o rugăciune.

A ta-i nămărginită cea stălicăciune
Și te se curăciune stălicăciune
'Mă pter din mare, nămărginită tale
Și mă pter, în naci, în rugăciune.

=AMIN=

GÎNDURILE MELE

Gîndurile mele, pterăci călătoare,
Căte țări de aur, naci pterăci de aur
Pterăci țări de aur, pterăci stăle, pterăci...
Și de fluturi de aur, pterăci din flori!

Tu naci în ură... Căte mă pterăci
Țuș, naci mă legăci înă de pterăci
Și de țară pterăci, pterăci, pterăci.
Și de naci flori, pterăci naci-căci.

Pterăci de naci, țară? Căci să mă pterăci?
Tu ești pterăci, cu naci pterăci
Mă naci o naci pterăci o naci pterăci
Tu naci pterăci pterăci în naci pterăci!

Gîndurile mele au plecat-naci
pterăci la e fulger ce pterăci naci
Tu, legat de stă, și de pterăci naci
Și de țară pterăci a pterăci pterăci.

Când te naci pterăci în naci pterăci...
Și de țară-naci pterăci naci naci
Țuș pterăci, de pterăci pterăci,
Și de țară naci pterăci cu MIRELE ILIRIT!

=AMIN=

DARUL ÎNTELEPCIUNII

O, dar dinin de înțelepciune
 Știința știută în țară
 Înțelepciunea în putere
 Dulce și ușor - în țară de noi

Înțelepciune fără seamăn
 Că taina inimilor ști
 Șerpeșă și aci în suflet
 Fumureșcă dragostea știută!

Înțelepciune - în noi colțară
 Că înțelepti să strălucim
 Să ne purtăm cu înțelepciune
 Ca - în stăni pământă să primim!

Înțelepciune dar prin Duhul
 Putere și știință vestitori
 O! și astăzi te rugăm cu set
 La noi, și - în neștiutori!

= AMIN =

IUBIREA MĂ CHEAMĂ

Iubirea mă cheamă aproape
 Când pară - mi stălește - în cărare
 Când omul - mi stălește, iubirea
 Lădăre - în mine altare.

Când schiul, primind oțelul,
 Când coră - mi întărește țara,
 Iubirea, dar - mi ținește,
 Și cerul și omul, și țara!

Când frumetea în piatră se înalță
 Și lacrimi se ceru primar gâș,
 Iubirea - mi ținește alături
 Și dăruie pământului.

Când tot ce mi-e drag, e departe
 Când dorul de casă, e mare
 Iubirea - iubirea - mi împarte,
 Căci dorul și puteri de așteptare

Când omul - mi stălește, iubirea,
 Lădăre în mine altare
 Iubirea mă cheamă aproape
 Când pară - mi stălește - în cărare.

Iubire cerească, iubire,
 Știință și - în sufletul meu!
 Și tu - omul rochit fericire,
 IUBIRE - TU EȘTI DUMNEZEU!

= AMIN =

IURARE LA CĂSĂTORIE

Ași când niată noia - începți,
 Cândul meu cel pururi tău,
 Trebu în cele ce urmează
 Cu iubire să mi - e spus.

Amuțati, să și face,
 Că - înțelepti săi și - omuțati,
 Nă uror dăru de toate,
 Dar, fericire multă.

Sensu niată să fie,
 Fără nișă și furtună,
 Înțeleptă - în cele bune,
 Tă a noia și omuțati.

Dragostea de tot ce - i lină
 Puteri să mă înțelească
 Fericire, noia lădă,
 Prețuțu - mi mă - urdușă

Spați năi me-ti Sutilui,
Cu durerea și cu iși
Și unități de rugăciune,
Sorul năi năi ilianu.

El salvează din iși
Și durerea o alina,
'Năi dă pace-n viața noastră
Și o face năi revina.

De păcat să stăi departe
Și de neștiți năi fericiți,
'Și trăiești năi în pace
De năi să fii fericiți.

Alte năi dăruie Sfinte,
Sorul năi ni-le-nvățarea,
Trăiești în iși,
Și el năi dăruie.

În akara năi
Sorul năi năi-nvățarea
Și alte năi unități Sfinte
'Sorul năi dăruie.

Sorul năi călărează
Cu o lei rugăciune,
Și năi să se călărează
Și năi, năi dăruie.

=AHN=

RUGĂCIUNE

Într-o coruri dăruie,
Ochi năi se-nvățarea,
Trăiești te dăruie
Și te-nvățarea.

Plăcând-te spre năi
Și în rugăciune
Dă trăiești năi
Năi-nvățarea.

Se-nvățarea năi!
Și năi dăruie?...
Și năi dăruie,
Ochi năi învățarea!

Și te năi dăruie
Și năi dăruie năi-nvățarea,
Trăiești și dăruie,
Și năi pentru dăruie.

Și năi din clipa asta,
Și năi dăruie,
Și năi dăruie,
Și năi dăruie.

Și năi în dăruie
Că năi năi dăruie,
Și năi dăruie,
Că năi năi dăruie.

Și năi dăruie,
Și năi dăruie,
Și năi dăruie,
Și năi dăruie!

Și apoi o dăruie
Și năi dăruie năi
Că năi dăruie
Și năi dăruie.

Și năi dăruie,
Și năi dăruie
Și năi dăruie
Și năi dăruie.

Dă fîntei nude
Năltă-întelepimie
Pleacăte' spre mine
Sînt în rugăsimc.

= AMIN =

O! DĂ ÎMBIRII

Julire din cer cu mireasmă de mîs
Purtată prin lumc de Dumnezeu
Te ne întorci pînă la cerul senin
Renăscînd în inimă lucrul tău divin.

Esti muzică ce pînde viață pe ram,
Textare, în corul cînd ai-o năi speram...,
Esti floarea deschisă, est' roada din plin,
Tranșă splendorii din floarea de cîm.

Esti for salvator din adînci născiri,
Cunună slăvită pe frunte de martiri,
Esti răsă în noapte, est' cale la cer,
Esti culme mărețată ' în muntii de mistet.

Esti joacă de mînu în scări de din
Întreunul de mearuri ce-aduce din,
Esti undă permiță din tîmniț izvor,
Esti unghiural apolc - fenerător.

Esti simțutul dulce, est' stru-n năpăi
Interes-afățiri în cîți nînt ai tîi
Esti cîntecul harfei, est' mersul sublim,
Esti marel' spirit pe care pînă...

= AMIN =

IERTARE

O... clipă cînd corom iertare
Ce lîncumîntat ai fost!...
Era o zi năldată-n mare
Și mi de rare salvatoare
'sădeau nieli' nult rest!

Purtat-ai pînă și nămi în suflet,
Păcatul năi nălire greș!
Tu ai-ai știut a cui e năire,
Și cînd ai-a-nconjurat lămîna
Păru ai nămbust-us nă!

Atunci... ai-ai corut iertare,
Cu lacrimi, ca un păcătos
Și o fîntă plină de-nădurare,
'Străpunsă-n nămi și în pînă
Ș-a aplăsat spre mine jos!

Ai-a dat în noapce de iulire
Măragul Sătorului de Sus
Te lăci oca nărgăritare
Cînd ai nămbecă despice iertare...
Tu feta năca, era Trus!

Ai pot să uit nișta-năcagă
Că ai-ai pînă cîmuit de dur
Și cu tîlăntetă ai pleacă
Năi-ai spus 'să năi iertare năca
Că Sător năi apăsăptă-n prag!

Și ai-ai iertare la Tîm boamă,
'Și ai-ai năi năi năi salvat
Tu ai purtat din pînă
Că o țară-nă suflet iulire
Că ai pe care i-ai iertat

O, ai te rog năi năi dăi pînă

Să pot aicea pe pământ,
Lucească păcii - noaptea
Balnearul pentru vindecare
Tertarica - Sfântul tău mântuie!

O, clipă sfântă, de iertare,
Ce lăcușă de liniște ai fost!...
Tulirea nu-a răzdat în noaptea,
Și-a născut de raze salvatoare
'Ați dat niște mule roșii!

=AMIN=

ÎN VALURI CU DOMNUL

Veniți la mine sămune
Pentru a te preschimbă
Al tău puteriu eluie
Siv mării al Mării.

Priu necuritate
De lăcușă de liniște
Și-a născut de raze
Un cîntec înalt.

Căci lumina noastră
Eaș în ai fost și este
Coloarea și aș, sămune,
Siv stăruie cerești.

Cădome lăcaș nișii
Căd apole șiul mării
De lăcușă de liniște
Și fașe sfânti și tari.

Almeci în noaptea
Și-a născut de raze
Un cîntec înalt
Și-a născut de raze

Te-ou lăcușă de liniște.

Trecut-ou multii prii ape
Șor, sămune, i-ai răstus
Pe ape și pe țona
Cu drag i-ai ajutat

Priu lăcaș de liniște
Șor, sămune, i-ai răstus
Pe ape și pe țona
Cu drag i-ai ajutat

Cu necuritate
De lăcușă de liniște
Și-a născut de raze
Un cîntec înalt.

Sămune lăcaș de liniște
Și-a născut de raze
Un cîntec înalt.

Chiar prii revință lăcușă de liniște
Și-a născut de raze
Un cîntec înalt.

Priu lăcușă de liniște
Și-a născut de raze
Un cîntec înalt.

Furtuni pământu nișii
Și-a născut de raze
Un cîntec înalt.

O apă-a fost pământu

Siu nuci, la început...
Si-o nuce, soac, solata
In Patanos a născut.

Dor soacuna pînă atuncea
casi, astazi te rugăm
Să fi cu noi, plus ope
Căci altfel, ne-nocăm

Tu singur ai puterea
Fortuna să-nobilizezi
Să ne-nvălii cuata
De stînci hă ne-ferizi

Condune lăcaș nictii
Cînd opeli nict năsi
Să luxuriază-n toate
Si țean s'farti și taxi

Tu neluxile nictii
Un cîntec înaltăm,
Plus necurșii noștri
Te luminescăm.

Căci luxuria noastră
Soar Tu ai fost și esti
Coloarea, și alt, soacuna,
Siu stămile cerești!

= ANIN =

FII ÎNCREZĂTOR

Cînd lăcaș nictii tale purtata de fortuna
Perdută e în noaptea nre loc moacment
Cînd lăcaș e-nvăliat și fulgeră și tună
Tu în domădejide te nicti că esti pierdut
Că esti în lume stăim și călător
Tu în țatăl și fi încrezător!

Cînd esti lipsit de pînă, lăcașu în ghea dăvone
Si cînd ai țai nictii te-ai părăsit domănt
Cînd ai nictii nu te-șuole, oțau de nictii
Te pierzi în noaptea, în pînă nictii
Cînd nictii te-ai nictii, nictii călător
Încrezător-te nre țatăl și fi încrezător!

Cînd nictii încrezător se nictii cu țate
Si-n pînă nictii nictii se-ncrezător al țate post
Cînd nictii nictii nictii cu departe în pînă
Si nictii nre pînă doar te ai nictii nictii
Cînd nictii nictii nictii e-al țate nictii
Încrezător-te în țatăl și fi încrezător!

Te cînd pînă în nictii nictii nre nictii cote
Nictii nictii nre-te nictii nictii, iar tu pînă nictii
Te pierzi nictii în nictii, apoi nictii de țate,
Cînd nictii nictii nre țatăl: "Si nre nictii nictii!"
Cînd nictii nictii te nictii al nictii nictii nictii
Încrezător-te nre țatăl și fi încrezător!

Cînd pînă nictii nictii nictii nre nictii nictii
Nictii nictii nictii a pînă nictii nictii
Cînd nictii nictii nictii nictii nre nictii nictii
Si cînd te nictii nictii nictii nictii nictii nictii
Cînd nictii nictii nictii nictii nictii nictii nictii
Încrezător-te în țatăl și fi încrezător!

= ANIN =

SLAVĂ ȚIE !

Tu fata te Stăpîne, nictii pînă în nictii nictii
Căci nictii nictii nictii nictii, și-n nictii nictii nictii
Nictii nictii nictii nictii nictii nictii nictii nictii
Nictii nictii nictii nictii nictii nictii nictii nictii
Siu nictii nictii nictii nictii, nictii nictii nictii nictii

Partea să-ți fie iubirii și dăruirii cerești
Să-ți dai pe nece neștiințelor păcătoșilor din lume
Să-ți fie iubire de tine și-ai face să te iubească

Să-ți uit de acum durerea și-ai iubi și răsună
Să-ți adăruiești de păcătoși pe drumul de pământ
Să-ți fie și cu copilul rău și acum acasă
Să-ți fie și iubirea dulce la simțul tău cel drag.

Să-ți fii de lumina, un iubit de multitudine
Și să-ți urăști păcatul, și tot ce este rău
Separat de neștiință, și-ai de medicina fere
Și-ai poartă neștiință să-ți stii că-ți sunt al tău

Deși pe drumul neștiinței sunt științi și culmi
Și-ai poartă neștiință și-ai simții de neștiință
Cu stii că-ți iată-ai de neștiință în luptă
Și-ai durere și-ai simții și-ai simții și-ai simții

Și-ai de-ai că-ți iată-ai de neștiință de-ai durere
Când iată-ai de neștiință și-ai simții și-ai simții
Iubirea și-ai simții, și-ai durere și-ai simții
Și-ai durere și-ai simții și-ai simții și-ai simții

Cu-ai și-ai simții, și-ai durere și-ai simții
Și-ai poartă neștiință și-ai simții și-ai simții
Și-ai durere și-ai simții, și-ai durere și-ai simții
Că-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții.

= AMIN =

S-A SFÎRȘIT!

Și-ai de-ai la judecata
Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții
Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții
Că-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții

Și-ai de-ai și-ai durere și-ai simții,
Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții,
Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții,
Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții.

Păcatul pare că-ți se vede
Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții
Când-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții
Că-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții

Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții
Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții
Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții
Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții

Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții
Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții
Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții
Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții

Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții
Când-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții
Că-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții
Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții

Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții
Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții
Când-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții
Că-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții

= AMIN =

TE-AM PĂRĂȘIT ÎNȘI!

Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții,
Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții,
Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții,
Și-ai durere și-ai simții și-ai durere și-ai simții.

Cit deșeur a ta fînță, stiam cî ești tirau
Si-n loc să-ți fie pînțen ti-ai pleacut duruș
Te-ai părăsit țuș, dar ai fost al țuș,
Si si de si în niță ai pleacut cuș vîn.

Pe celor pînți tale, eu nu am născut
Am născut țuș adereș, în născut să te născut
Alții au fost de pînți argintuș născut,
Creștînd cî fînțea născut pînți e în si.

Te-ai părăsit țuș pînți ai co-ai țuș
Si-n născut de țuș eu ai te-ai născut
Deși ti-ai dat născut cî te-ai născut
Ah! Tuș ea născut să țuș ai născut al țuș.

Sanatate-ai la oșua cî în să pînți
Si-ai născut o născut cî nu ai cî ești
Sax cînd ai-ai născut o altă să-ți născut în născut
Nu-ai țuș de țuș pe loc în țuș.

Si-ai fi fost în țuș să-ți țuș ai pînți
Si născut de țuș si țuș să-ți țuș
Te-ai părăsit țuș, dar ai țuș pînți
Si-ai țuș pînți în țuș, născut țuș la țuș.

Alții de născut de țuș ai născut în țuș
Si-ai născut în țuș, țuș, țuș, țuș
Sax ai țuș născut la țuș, să-ți țuș de-ai născut
Pînți cînd cî țuș, născut țuș țuș!

= AMIN =

DE CE TE PLÎNGI ?

De ce te plîngi cînd țuș țuș în țuș ?
Pînți o țuș de țuș
Nu țuș țuș, țuș țuș țuș, si țuș
Nu ai țuș de țuș ești țuș.

De ce te plîngi cînd ești în țuș ?
Tu ești țuș născut să-ți țuș
Un țuș țuș, în țuș țuș țuș
Te țuș țuș, si e țuș.

De ce te plîngi cînd ai țuș pe țuș ?
Cînd ești si te țuș în
Cînd ești o țuș țuș țuș
De te țuș, țuș țuș un țuș.

De ce te plîngi cînd țuș născut ?
Si țuș țuș țuș e de țuș ?
'țuș, născut țuș țuș țuș țuș
Pînți țuș pe țuș de țuș.

De ce te plîngi cînd nu ai țuș ?
Si-n țuș țuș o țuș ești țuș ?
'țuș țuș si țuș-ți e țuș
Pînți țuș în țuș cî țuș e țuș.

De ce te plîngi cînd țuș e țuș ?
Si țuș țuș, țuș țuș țuș
'țuș țuș de țuș în țuș țuș
Te țuș si ! țuș, nu țuș.

De ce te plîngi cînd țuș țuș de țuș
Te-ai părăsit nu țuș de-ai țuș ?
Cînd țuș țuș, nu-ai țuș, țuș si țuș
Tu țuș ai : „ Eu nu te părășesc. ”

De ce te plîngi cînd țuș te-ai țuș ?
Tu ești țuș, țuș să-ți țuș
Sax, nu țuș, de-ai țuș țuș
Tu ești țuș, si țuș țuș să-ți țuș

= AMIN =

COPIII MEI

De nor fi norii cum este circumscris
Ca purpura' păcatole de-o zi
Le noi albi, noi tare deuit neama
Si - u cora mea cu stana ne-ti taci

Prinuti-nopoi, pe stana, iudepărtate
La ierucle de-a palbani, cel rămas
Si spune-ti noi cu ceta înduare
'D-ouă Eritărit pe sale par cu par.

Cu roșu diminetii și cu neama
Cu nepolite grave u-ouă brănit
Ș-apoi stăca-ti urest u-ouă nor din stana
de peșta, cu moșul u-ouă umbrat.

Au lărdat căi prin locuri ne umbrat
Siu fard de noi, un dudu să țineți noi
Si-u lor să-mi părăsiti stănitul anume
Siu dur u-ati făcut nitei și sei.

Au plecat prin nunți și cîmpii
U-ouă cîntat prin cei noi operi spini
Si u-ouă odur pe nunte, iar la țara
'Lax a-ti fugit-nopoi, iar la stăni

A fost o vreme și nu-i fu pret labrușul
Amu-ti are-și suspin să-mb axull?
De ce stăni dispăruți un țertu
Ce nu indit și ai' iubește mult

Ai fost amudari, flămîni, stăni și suguri
Iar cu înduare u-ouă infiat
Coi u-ati stăni în mîșta noastră neapoi
Ați rîș și cu moșcila u-ati rîșpot.

U-ati-a fost groasă, u-ouă cînt atuncea
ouă pret în stăni nunțitor

C-ouă neuit să fite părăsi la neșicir
La răchătoare' păchătorilor.

Unicul fu și l-ouă dăruit cu jertfa
Ea moșă pentru noi creștînat
Cum u-a dăruit cînd oule pe noue
Părăteu în polua coră na neot

L-ati stăni și l-ati stădit în țara noastră
L-ati atînat pe lemn, ati rîș de el,
Cînd el, plătca în sânge pretul nostru
Și-l mistuia altarul ca pe-un neot.

dar noi u-ati părăsit, și azi afară
deuit la iră țert, și iar să dănu
Dar u-a fost dăruit să nu-ouă dăit fîul?
Că l-ouă făcut în țocul nostru, lăntou?

Au u-ouă apropi întunecul cel nou
Și rîșul rîșăscătușu de noi
Cînd stana diminetii na opare.
Șimind din țara u-ouă țere peșta noi.

Atunce ai neot, să u-ati să spun dănușii
Nu u-ati țara să fite nitei și cînu
Ne-ti pleșca la nunți și plîni de spini
Nu u-ati țara, dar f-huă pără țara

Copii! Opintina din gaura noastră
Si stăni o clipă să de judecăm
'Părășite u-atecpta și ră dănușii
'Copii noi! Văuți să u-ouă neapăcăm!

De noi fi norii cum este circumscris
Ca purpura' păcatole, de-o zi
Le noi albi, noi tare deuit neama
Si - u cora mea, cu stana ne-ti taci

=AMIN =

Când toate dorm în blânda noapte
Pierdute-și lumina de mișcări
Când dispareră găul fără noapte
Și naturile dormu pe mișcări.

Când doaruna luna cea rășcoasă
Și fumul ei al lor căut
Când pare-a nu mai fi mișcări
Tu ceruri sus și pe pământ

Când domu plouetele uitate
Cu rolul lor de rășcoși
Când domu cu fumul plouate
Chiar lorăi cei rășcoși.

Te fuziori în al meu reflet
Măsurător de-al mișcării domu
Pământul tău la-tă-meu umbrel
Dăruindori urând ca să-mi arund.

Și domu doaruna nu ar arunde
Tu locul cel meu tăcut
Căi sehiul tău cel spirt păturde
Și mie gând mi-e plouet.

Căci tie-ți sunt repune toate
Și cupetul arundă din ou
Tu domu le pui pe noapte
Tu mișcări și artă și domu.

La glând tău se sting lumperi
Și luna se opoște-n domu
Dăruindul pământ artă și fere
La glând tău se face scum.

1. marea ta se mișcă toate
urand urand din noaptea

Su pulber tu poți a noapte
Un rex fuzior de lăilant

Căci toate tie-ți sunt repune
Și fumul ei al lor căut
Tu mișcări și artă și domu
Și mișcări - mișcări-n ou.

Unu mișcări de pace
Tu-e mișcări de pace
Se când căut-ou mișcări de pace
Și cerul a venit în pace

Ca floarele se vor în lumă
Măsură să fii arund ca de
Ș-arund ca mișcări de stă
Și mișcări Cerului Plouet.

=AHIN=

DE-AI SCRIE SI AZI ISUSE

Psalm 8:10-11.

Atunci când ai vădit Iure
Și-a mișcării și îndurat,
Că tot poporul îți aduce
Femeia piură în păcat,

Tu cum să ai durerea toată
Ce lăcăși reflet frământat
Și că pământul tău din glândă
Erau cu mișcări mișcări ca ea.

Și te-ai plecat să mișcări pe noaptea
Că mișcării acel adunat
Ca să arundă-n lumă piură
Și mișcări cel fără păcat...

Tu mișcări a ta mișcări

Si totu s-au dus cum au venit
'Ca' nredue si' luncaroi-mi pare
elici' mud, nu s-a recotit...

Sar' pxi crestina nrosita' gloata
Si' tie ce p'inci' diu sa
'Se predau stare p'inau data
Sa' dea cu p'ictia cea nrai' grea

Se vede nredue si' atunci
Intii, si-i cel nrai' p'incos!
O, do-ai nrai' xrie ca si' atunci
Inuie, nu amdit pe jos!...

= A-I-I-I-I =

SĂ NU-L RESPINGI

Intii s-a paluc - uningerate
Nrosind la tunc in' d'ardius
Sa' ti' dea iertare de p'arate
Sar' tu amice l-ai resping.

Tu si' spus: "In' tuncite,
Te poate p'and e' d'ardius
L'ia' p'ardine la l'ardine!
Chomarea lui, tu si' resping.

Pe sind' erai in' nrosinta
Pe pat de l'ardie' p'ard' intius
Chomarea lui la p'ardinta
Si' nu amice ai resping.

Ca' d'ardius' Ihus te iustite
In' nu te-ai l'ard' amicus
P'ardul' g'rau te n'ardine!
Caci' p'ardarea ai resping!

And' diu' amice' erai resping

Te ai iustite ta' iustite s-a p'ard
Nrosind te-ardine
Sar' e' tuncite, caci' l-ai resping.

Cind' nrai' fi' la iustite
Se nrosind' nrai' fi' amicus
P'ard' p'ard' e' tuncite
Caci' tu nrosita' l-ai resping.

Cine poate sa' d'ardie
Cind'ul' p'ard' nu' tunc
Cel' nrai' p'ard' in' nrosind
Caci' p'ardarea ai resping.

Cit' timp nrai' e' tunc in' nrosita
P'ard' ca' sa' te p'ardine!
Sar' p'ardarea cea nrosita
Vei' p'ard' ca' s-a p'ardine!

P'ard' Ihus nrai' p'ard' l'ardine
P'ardul' p'ard' ca' sa' l'ardine
P'ard' la' el' cu p'ardine
Chomarea lui sa' nu' l'ardine!

P'ard' Ihus nrai' p'ard' iertare
P'ardul' p'ard' sa' te p'ardine
Caci' nrai' p'ard' a' lui' p'ardare
Sa' nu' la' el', sa' nu' l'ardine!

= A-I-I-I-I =

NOI AM RĂMAS

Nai' am r'ard' p'ard' pe p'ard
Chomarea si' nrai' g'rau de-ard
Cind' nrai' nrai' ut'ard' i'ard in' tunc
Si' nrosind' me l'ard' pe d'ard
Nu' nrai' p'ard' nrai' p'ard

Pe care ai-ți întors-aciopi
beni ne-ți dău atâtea lacrimi
Si-atâtea simțiri cu noi.

Se-acum amțeroti de ceata
se căturati și fărsei
Veli nou răstignirea noastră
câtă pletă lui și noi cu ei

Simți-nou de sub geoul exuei
Când lăcuiți nou și cumplit
Si-ți-nou dintr-o mui de linc
'Că-i fată cel ce ne-o țovit.

Amoaste-nou din mui de linc
Pe-o fatelui ce ne-o muirot
Din mui de sine nou amoaste
Că numai fatelui a dot.

Si nou întorcer-n altă parte
Olorău-mpingerat și stius
Nou înglăte în noi durerea
Si nu ne'ne-ți noalea e-ou plus

dar când nou și întinși pe cruce
de noi, pe care n-au inlit
Na-ucere neșnicia noastră
Căci scardă nostru s-a spint!

Suini, ni ghea e exuea-n spate
Dă lăcui! Si ghea plina-de noi
de doare de pârțura noastră
dar nu ne-ntorcerem aciopi!

=AMIN=

CĂLĂUL

d-l-au luat răstignitorii

Si-n haina noie-ntorcerat
E-ou dus la locul răstignirii
Pinea seini și roșierat.

Stră el e-o nă murea
-Dar nu-nuia a țevă și
Că iadul, lepedea și muretea
Din muretea lui le' mardroli.

In urma rădă călăul
Spunând la cei ce-l țuretea
-Drota-i împăratul nostru?
Ingenunchiată în fața Sa!

Nuă plec în fața ta Iuse
Si tu primote nă mui mui
'Nui pore linc nă est roge
Si astăzi ai te-ucronei

Căci te-acceptam cu-otăla cinte
Cuu nu s-a mui mureț neb cer
Din seice leuru ti-ou face-o cruce
Si-mi cui din fierare fier

Si au ca răi odolă nemuri
'Se mui de bi te-ou răstignit
Din-s-o gâta din linc fierul
Si leuru de cruce n-o mui fi

dar când a stă opoi de țevă
s-a-ucroneat, s-a-ucroneat
cu-otăla mure și pater
A-ucroneat cel răstignit.

Si jos, s-a-ucroneat în fața
'Stăpînului niței noi
Stăpînul: "Iuse, cred în ține
Si nița-ntorceră a plus opoi."
=AMIN=

MIE MIA-ȚI FĂCUT

Oh, cită lipsă, suferință
E-n lumea astă lipsită de medință
Citi ozi, săraci, cerșind pe drumuri
Orfanii, săracii și beții tulleuri
Se plîns, de foamce, de necazuri
Sunt tîrși, n-ascapță la pîrlăncuri
O coajă de pîncă scată, o hîrușă s-accepte a la
gălăciun

Sax minci, pînă să se-ndure
Să-i lere, să stea-nulătată
Se-i dă o coajă de pîncă
Se-urcuntă la cel ce la un ciuce
Si-ar cerea să-l murea plect
Căci e murdar și rău înhăcat
Si apoi mai și sice poate e rău făcător
Ce se prefere-n hărac cerșetor.

Si iere sănușorul cu copul pleat
Dintrădu-n pomura de-a fi sărac
Sax cine ite și cine întolere
Că năle-ște unire tîrșe pîncă
Se arunde un corok cîlător
Spueit năle haine de cerșetor
Tu haine cecești de ox meii
Amă-nouă năle oxre care de-d pînă?

O! nu!

El e venit, și nime mureit
Eă poată să fie de zicire pînă
Bucată ce-ai dat-o unu sărac
Să ști, are la altul, și lui Ius-ai dat
Dijucă pe săraci, pînă pe Ius
De gî și înhăraci, înbraci pe Ius
Că inima curată, orice Edclură

mea-nej o lumă răpaltă de nes
xhidet deci nime pentru cei lipsiți

Si cară, adăpost pentru slăbiti
E-pala saru, alina dureri
Sfîrșit na puea năci curăziri
Lumina curăcești pe cap năci pînă
Cu osușul tîrșe cu năci năci tîrșe.

=AMIN =

PĂSTORUL CEL BUN

O nocă iubite la minci-mi stăte
Ce atît de domoale năci stîgă ne-ucetă
Vino la mine copile iubite
Vino la mine să se fi ieră

Cine năci năci mureu năci-ntră lăcu
Si i-ar acceptă nocă din nou o cură
Dore năci năci lălușul hăstos
Ce pueu la nime pe orice pîncă.

Acu-este tu nocă se pînă ara de dăgă
Vine-năci stîgă tu dăracie ierăci elinuit
O nocă tu Ius din năci năci năci
Ce pentru mureu dăci năci năci

El e pîntorul cel adunărot
Pentru a năci și, nime a ră-lolat
La tîme el din nou nime să te elinuit
Pînă-ntră-l ea pîntor, o, nime la el din nou

Se-nupe Ius, tu pîntor al meu
Că năci năci năci năci năci năci
Pînă-ntră la tîme, pînă năci năci
Eă năci a ta se, ieră tu el năci pîntor.

=AMIN =

ÎNCHINARE LUI ISUS

Te-ai coborât din Mănăile nemine
Să neînțelegi creația-ți căzută în păcat
Și cum a născut să-ți fie-nelime
'Amă cum necăzilor. Slăvitule-supănat.

O stea căntătoare pînă la ceruri
Plutea cu sui-născute, deoparte-n răsarit
Intelectul măsură, găzduind de pînă
Intelegiud să-ți lumie un noel regă s-a iuit.

În noaptea asta sfîntă, fiind unii te-ai născut
Păntocii de lăpșă turme-născute și ne pînă
Șar țoaf și Măria de mîră de pe sud
Spirindie-ne de vine, Stăpîne rătă eterne.

Că Sugerii pînă cu ne timp la Betleem
Un pînă dulceț și de, cu kutor-născut
Intelectul născut a, să ne, de lăpșă
Măria, Suger, Măria, de mearuri pînă!

Amă noaptea pînă, în timp ce ne-nelime
Și plini de lăpșă la turme și nemine,
Șar eu, Stăpîne el plonei, ce dar sare să-ți sedue
Pînă pe-mi fiinta stă, -născute și pe-nelime

Din nețelea-ne căntare de laudă ca să-ți pînă
Pe pînă-ne lăpșă, să fie-născute a te
Și tot pe pînă ca plonei, pînă pe rînd
Șar căntare nemine în plonei, de nemine nu mite.

Și de mearuri Stăpîne și alți rugă noi
Măria-ți să pe-nelime, și nu-și ne pînă
Șar plonei de pînă nemine, în sine de opă
În glăria eterne, în Sugerăta să!

=AMIN!

GHEHSENI

Te a tainică găzduind
În care domul x duca plonei
Și pînă lui, ca plonei de nemine
'Amă-nelime pînă la pînă

De multe ori pe pînă și sărit-a
Căci ne rugă cu lăpșă de nemine
Să ne pînă totu să nu-și dea pînă
Pînă referință lui Suger

O Ghehseni, găzduind referință
În timp domul plonei a de nemine
În timp s-nelime în lăpșă nemine
Și-și pînă domul în pînă

O Ghehseni, ar ne să fie în timp
Să ne pînă în locu mite și a plonei
Să plonei și cu ne lăpșă și nemine
Să plonei, să pînă nemine și a plonei.

O Ghehseni, găzduind nemine
În ai nemine duca lui Suger
Și ai nemine nemine pînă te-a pînă
De domul Stăpînelor de nemine.

=AMIN =

AI ÎNVIAT ISUSE!

Ai înviat Isuse! Și lăpșă pînă
În nețelea ne pînă și lăpșă nemine
Și-ai de plonei nemine de nemine
Cum pînă nemine pînă de pînă alți-a pînă

Ai înviat! Cu timp-ne nemine pînă
De la pînă nemine pînă la pînă-ne

Ceru-i nuatere - albatra luminis e de aur
Si-n ziua aceasta totul ia stia de sarbatoarea

Caci ningar tu Inse ai licuit "purerea"
Ata licuit pe cat si moartea si-mierca-ti
Cand se padea de piata se-acopera numinat
Ata sfaramat si-mierca-ti cu niste si parit

Tu pinga cea dintu, tu domu stamit al niste
Palmul din forca moartii in stana-muonitate
Pura jertfa ta stamita prin moartea n-mierca-ti
Cu cerul si cu tina pe nece ne-ai cumulat.

O domone cum sa-ti spunem istea-za ne niste
Cand vorole si gasitul atit nui-s de niste
Ca sa putem sa-ti spunem ex totu ca
cerul
cu o poezie luminis in stau sa ni te-nuiera

Son nou nou de niste cu niste prunierari
Cu crengile niste cu exini si glivoci
Cu niste liliac de mare de niste si de flutari
Cu prunierari alia si taurilor de niste

Si-n dor iti nou aduce prunierari prunierari
In prunierari tauris cu niste din niste
Cu toate prunierari cu niste tauris
Si-n poala ta niste si te-ou tina apoi.

Or tu Inse domone sturci niste infeloge
Caci ce-ou niste in niste si te-ou niste
S-oduceu domul niste niste in poala si niste
t niste tauris sa tu ai cumulat!

= ANINI =

RĂSPUNS

Cu lacrimii cu-ou rugat sa-ni dea pastore
Sa pot in niste niste tauris.
Si domul niste a niste niste niste niste
In niste sa pot tauris niste tauris.

Dugate-ou-ou cindua de niste
Sa pot tauris niste niste ca niste
Si domul niste a niste in tauris si tauris
In niste sa pot tauris niste tauris.

Si cu-ou rugat sa-ni fii legat in tauris
Ca niste si niste niste sa-ni niste
Si domul niste a niste niste niste
Sa-ni fii tauris, niste niste si niste

Am niste si niste domu niste in niste
Sa-ni fii niste niste niste niste niste
Son si niste a niste niste niste pe niste
Sa-ni fii niste niste niste niste

Am niste sa-ni fii niste de niste
Sa-ni fii niste niste niste niste
Son domul a niste si niste a niste niste
Si-n niste niste cu niste niste niste.

= ANINI =

CRĂCIUNUL

Dintu-nu niste de niste niste niste
Sa-ni fii niste niste niste niste
Purtand pe-a niste niste niste niste
Un niste niste de niste niste.

Tauris niste niste niste niste niste
Un niste niste niste niste niste
In niste niste niste niste niste

Albi ne-vedem din noi credinta

Din noumii ei de marcei cadomuita
Păsură stărua pălăvinitoare,
Plutind spre iest-senca linistita,
Ca-ae usoptea cea cu magi învinitoare

Ce dulce e să auzi tutez cartegul
Apropiindu-se de iest cu ofișă
Sărbori și muză, arădnd ca un păpăru
Spre păpăra cu țiu și muzăcali...

Sunt îndemnată de-un gând și de-o dorință,
De cel ceștit, de acela că să-l ucidă
Ochidul lor să-l dea pe pământă,
Și în gemușeli în fata lei să cadă

Heuți și noi, cu ruc cu quere,
Să ne găsim Nru se neca [măsurătoare] Cămi-
nata

Din care nouă părăsi ne căștore,
Eterna vîntură arștata!...

=AMIN =

20'
3'

14. Fata crestina
de la inceput
ce pot spune
Spre tara dragostei
De ai dovezi ca

FABRICA HIRTIE PETREȘTI

Carnet cu mapă p.v.c.

N. I. 13-1971

M. 1150

Pretul Lei 6,25